PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLVIII Nr. 11249 Prima ediție || Sîmbătă 21 octombrie 1978 || 6 PAGINI — 30 BANI

TEMELII TRAINICE VIITOARELOR ORAȘE

Cum acționează consiliile populare pentru transformarea celor 129 de comune în centre urbane

Cine străbate astăzi țara de la un capăt la altul constată, cu ușurință, că este un vast șantier. Orașele se află sub stăpînirea schelelor. Dar și comunele sînt impînzite de șantiere. Pentru că preocuparea constantă a partidului și statului nostru pentru înflorirea continuă a satelor, pentru propășirea economico-socială a acestora, vizează în prezent o activitate complexă, calitativ nouă, și anume : **accelerarea procesului de urbanizare în concordanță cu dezvoltarea impetuoasă a economiei, cu progresul general al țării, cu creșterea nivelului de trai al populației din mediul rural.**

După cum se știe, în actualul cincinal, 129 de comune urmează să devină orașe cu profil agricol sau agro-industrial. În lumina indicațiilor date de conducerea partidului, pentru fiecare din aceste localități alese să devină orașe s-au întocmit programe complexe de dezvoltare, care, în spiritul democrației ce caracterizează viața noastră socială, au fost supuse dezbaterii maselor largi de cetățeni, aprobate în plenare ale comitetelor comunale de partid și sesiuni ale consiliilor populare.

În răstimpul care a trecut de la adoptarea acestor programe **s-au obținut o serie de rezultate care atestă eforturile mari pe care le face statul pentru accelerarea procesului de urbanizare a celor 129 de comune.** Apariția unui număr important de obiective industriale și agroindustriale, care constituie temelia dezvoltării noilor orașe, este primul și cel mai important pas făcut în această direcție. Pînă în prezent, în viitoarele centre urbane au fost date în funcțiune circa 100 obiective industriale de importanță republicană și peste 240 de obiective agrozootehnice, care au atras în activități economice neagricole un număr important de oameni din așezările respective. Innoiri substanțiale s-au produs și în înfățișarea urbanistică a acestor localități. Semnificative sînt realizările edilitar-gospodărești din primii doi ani și jumătate ai actualului cincinal, cînd în viitoarele centre urbane s-au construit circa 6 000 apartamente și numeroase obiective sociale (clase, ateliere școlare, locuri în grădinițe și creșe etc.), s-au modernizat 487 250 mp străzi și s-au extins cu 201 145 metri rețelele de alimentare cu apă.

Cu toate rezultatele obținute pînă acum în urbanizarea viitoarelor orașe, o analiză recentă asupra îndeplinirii programelor de dezvoltare economico-socială a acestora a pus în evidență **și unele rămîneri în urmă, care impun acțiuni imediate, eficiente pentru accelerarea ritmului de urbanizare a celor 129 de comune.** Care sînt principalele probleme asupra cărora trebuie să-și concentreze atenția organele cu răspunderi în acest domeniu, consiliile populare ?

Sînt necesare, în primul rînd, **eforturi mai susținute pentru realizarea integrală în toate localitățile a obiectivelor de investiții economice, industriale și agricole planificate.** fără de care nu se poate vorbi de integrarea acestora în rîndul centrelor urbane. O atenție deosebită trebuie acordată obiectivelor industriale care, cum bine se știe, au o importanță primordială pentru dezvoltarea generală a viitoarelor orașe, pentru creșterea standardului de civilizație al locuitorilor acestora. Or, așa cum se prezintă situația la zi, în multe din comunele planificate să devină centre urbane există serioase rămîneri în urmă tocmai la obiectivele industriale. În județele Argeș și Buzău au fost date în funcțiune numai 4 din cele 16 obiective prevăzute în fiecare, în județul Brăila 2 din 15, în județul Iași 1 din 19, în județele Tulcea și Vîlcea cîte 1 din 10. Față de această situație, serviciile de specialitate din Comitetul de Stat al Planificării, din ministerele titulare ale viitoarelor unități industriale, consiliile populare respective au datoria să analizeze cauzele și să stabilească în comun ce trebuie făcut pentru a se asigura intrarea în producție a tuturor capacităților industriale prevăzute la termenele planificate.

Pentru ca în 1980 viitoarele orașe să fie cu adevărat orașe, este necesar să se înregistreze în etapa imediat următoare **un ritm mult mai accentuat decît pînă acum și în realizarea investițiilor destinate construcției de locuințe, dotărilor social-culturale și bazei materiale a prestărilor de servicii.** Dacă în unele județe s-au obținut rezultate bune și în această direcție, în altele, ca Ilfov, Neamț, Olt, Mureș, Vîlcea, stadiul realizării dotărilor planificate indică sărioase rămîneri în urmă. În unele viitoare centre urbane din județele sus-amintite nu s-a realizat pînă acum nici măcar un singur obiectiv din această importantă categorie de dotări urbane. Or, în acest caz, dreptul de decizie și posibilitățile de soluționare a respectivelor probleme aparțin în întregime consiliilor populare, comitetelor și birourilor executive ale acestora. Ca atare, cauzele rămînerilor în urmă nu pot fi căutate în altă parte decît în deficiențele din propria lor activitate. La fel cum aici, și numai aici, se cer adoptate măsurile necesare pentru intensificarea eforturilor în vederea realizării integrale, în toate viitoarele centre urbane, a locuințelor și dotărilor social-culturale planificate.

Dotările edilitar-gospodărești — alimentarea cu apă, canalizarea, modernizarea arterelor stradale — constituie o altă condiție esențială pentru ca viitoarele centre urbane să dobîndească, de fapt și de drept, statutul de oraș. Or, și în realizarea investițiilor de această natură se constată în unele comune restanțe. Asemenea situații se întîlnesc îndeosebi în viitoarele centre urbane din județele Buzău, Satu Mare, Teleorman, Bistrița-Năsăud, Ialomița, unde se cer eforturi și mai mari pentru urbanizarea respectivelor comune întrucît, în prezent, ele dispun de un număr mic de orașe.

Urbanizarea comunelor planificate în acest cincinal este unul din obiectivele de mare importanță stabilite de Congresul al XI-lea al partidului. De îndeplinirea lui în bune condiții răspund și trebuie să răspundă — așa cum a subliniat în repetate rînduri tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului — organele și organizațiile de partid, consiliile populare. Ca atare, este necesar ca acestea să analizeze și să dezbată cu toată atenția stadiul dezvoltării economico-sociale a comunelor planificate să devină centre urbane și să adopte neîntîrziat măsurile corespunzătoare. Măsuri care să angajeze, începînd cu deputații aleși în organele locale ale puterii de stat, pe toți cetățenii, toți factorii de răspundere, toate forțele materiale și umane ale localităților respective. Pentru ca ritmul de urbanizare a celor 129 de comune să se intensifice, pentru ca această importantă acțiune economico-socială, cu implicații adînci în evoluția satului românesc — atît în ce privește îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață ale populației, cît și în afirmarea unei experiențe ce va trebui continuată cu rezultate și mai bune în anii următori — să se încheie cu succes în toate județele.

Județele Brăila, Tulcea, Botoșani și Suceava au încheiat însămînțările de toamnă

La 19 octombrie, oamenii muncii de pe ogoarele județului Brăila au anunțat încheierea semănatului culturilor de grîu și orz pe întreaga suprafață planificată.

În telegrama trimisă C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, de Biroul Comitetului județean Brăila al P.C.R., se spune : Vă asigurăm, tovarășe secretar general, că vom acționa în continuare cu toate forțele de care dispunem pentru a termina recoltarea porumbului pînă la sfîrșitul lunii octombrie și livrarea produselor pentru fondul centralizat al statului.

Oamenii muncii din agricultura județului Tulcea raportează că au încheiat însămînțarea grîului pe întreaga suprafață. De asemenea, s-au terminat culesul strugurilor și recoltatul cartofilor.

În telegrama adresată C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, de Comitetul județean Tulcea al P.C.R., se spune : În prezent, toți lucrătorii din agricultura județului nostru și-au concentrat eforturile pentru recoltarea și punerea la adăpost a porumbului. Concomitent, se acționează cu forțe sporite pentru strîngerea și livrarea întregii producții de legume.

Vineri, 20 octombrie, în județul Botoșani au fost încheiate însămînțările de toamnă pe întreaga suprafață planificată. Totodată, lucrătorii ogoarelor au terminat recoltatul cartofilor.

Într-o telegramă adresată **C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu,** de Comitetul județean Botoșani al P.C.R., se arată : În aceste rezultate se regăsește munca neobosită a comuniștilor, a tuturor lucrătorilor ogoarelor, a întregii populații din comunele și satele județului nostru, ca răspuns la îndemnurile mobilizatoare și sarcinile pe care dumneavoastră ni le-ați pus în fața la recenta consfătuire de lucru de la C.C. al P.C.R.

Lucrătorii ogoarelor județului Suceava au încheiat, la 20 octombrie, semănatul grîului și al celorlalte păioase de toamnă, executînd lucrări de cea mai bună calitate.

În telegrama adresată cu acest prilej C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, de Comitetul județean Suceava al P.C.R., se spune : Acționăm cu întregul potențial uman și material pentru stringerea grabnică și fără pierderi a porumbului, sfeclei de zahăr, fructelor, legumelor și culturilor furajere, pentru livrarea integrală la fondul de stat a cantităților contractate, executarea arăturilor adînci de toamnă, pregătind condiții optime sectoarelor zootehnice pentru perioada de iarnă.

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

a primit delegația Partidului Socialist Italian, condusă de Bettino Craxi, secretar general al partidului

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a primit, în cursul zilei de vineri, delegația Partidului Socialist Italian, condusă de Bettino Craxi, secretar general al partidului, care, la invitația C.C. al P.C.R., face o vizită de prietenie în țara noastră. Din delegație fac parte Giorgio Gangi, membru al C.C. al P.S.I., prim-secretar al Comitetului regional Lombardia al P.S.I., și Francesco Gozzano, redactor-șef adjunct al ziarului „Avanti".

La primire au fost prezenți tovarășii Dumitru Popescu, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Vasile Mușat, secretar al C.C. al P.C.R., Constantin Mitea, membru al C.C. al P.C.R., redactor-șef al ziarului „Scînteia".

În cadrul întrevederii s-a procedat la o informare reciprocă cu privire la activitatea și preocupările celor două partide și a avut loc un schimb de vederi referitor la dezvoltarea relațiilor dintre P.C.R. și P.S.I., dintre România și Italia, precum și asupra unor probleme ale situației internaționale și ale mișcării muncitorești.

De ambele părți a fost manifestată satisfacția pentru bunele relații existente între P.C.R. și P.S.I. și a fost exprimată hotărîrea de a acționa pentru amplificarea raporturilor de colaborare dintre cele două partide, în folosul ambelor țări și popoare, al cauzei generale a democrației, independenței naționale și progresului social, al înțelegerii și cooperării internaționale. S-a reafirmat, totodată, dorința celor două partide de a contribui la dezvoltarea relațiilor tradiționale de prietenie și colaborare dintre România și Italia, pe plan politic, economic, tehnico-științific și cultural, la întărirea conlucrării dintre cele două țări în rezolvarea marilor probleme ale vieții internaționale.

Schimbul de vederi asupra situației internaționale a evidențiat marile transformări survenite în lume ca urmare a afirmării voinței popoarelor de a trăi libere, de a pune capăt vechii politici imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, inegalităților sociale, de a fi pe deplin stăpîne pe destinele lor, de a-și hotărî în mod independent propria cale de dezvoltare. În același timp, s-a subliniat faptul că în lume se manifestă încă tendințe contrare spiritului păcii și colaborării, ceea ce impune intensificarea luptei popoarelor, a tuturor forțelor muncitorești, democratice și progresiste pentru instaurarea în viața internațională a unor relații interstatale noi, bazate pe principiile egalității în drepturi și avantajului reciproc, al respectului independenței și suveranității naționale, al neamestecului în treburile interne și nerecurgerii la forță sau la amenințarea cu forța, pentru soluționarea, în interesul popoarelor, a marilor probleme care confruntă omenirea. În acest context, a fost relevată necesitatea intensificării acțiunilor pentru adoptarea de măsuri concrete de dezarmare, și în primul rînd de dezarmare nucleară, pentru lichidarea subdezvoltării și edificarea unei noi ordini economice internaționale care să asigure dezvoltarea neîngrădită a tuturor națiunilor, și în special a celor rămase în urmă, să ducă la eliminarea decalajelor existente în lume, pentru soluționarea pe cale pașnică a conflictelor din diferite zone ale globului, pentru pace, independență, libertate, democrație și progres, pentru făurirea unei lumi mai drepte și mai bune.

O atenție deosebită a fost acordată problemelor europene, subliniindu-se în acest cadru importanța mobilizării tuturor forțelor iubitoare de pace din Europa în vederea edificării pe continent a unui sistem trainic de securitate și cooperare prin transpunerea în viață a Actului final de la Helsinki. S-a relevat, în acest context, că o pace reală pe continentul european nu poate fi concepută fără realizarea de pași concreți în direcția dezangajării militare și reducerii armamentelor și forțelor armate în Europa, a depășirii divizării continentului în blocuri militare. S-a arătat, totodată, că în promovarea unui climat de destindere și înțelegere în Europa un rol important îl poate avea întărirea colaborării și bunei vecinătăți în Balcani și în zona Mării Mediterane.

A fost reliefată, totodată, necesitatea adîncirii și extinderii conlucrării dintre partidele comuniste, socialiste, social-democrate, dintre forțele democratice și progresiste, indiferent de convingerile filozofice, ideologice sau religioase, în lupta pentru drepturile fundamentale ale oamenilor muncii, ale tuturor popoarelor, pentru înfăptuirea idealurilor de pace, progres și prosperitate ale întregii omeniri.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

Interviul acordat de tovarășul Nicolae Ceaușescu unei delegații de ziariști filipinezi

După cum s-a mai anunțat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a primit, la 27 septembrie, delegația de ziariști filipinezi, formată din Jose V. Macaspac, redactor-șef adjunct al Agenției filipineze de știri P.N.A., Manuel Salak, editor al ziarului „Times Journal", Benjamin Lara, comentator al ziarului „Bulletin Today", și Crispin Martinez, director editorial al ziarului „Evening Post", cărora le-a acordat următorul interviu :

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, cum apreciați evoluția relațiilor româno-filipineze după vizita dumneavoastră în Filipine în anul 1975 ? Cum s-au dezvoltat acestea în domeniul comerțului, turismului, culturii și informațiilor ? Ce modalități de dezvoltare în continuare a raporturilor dintre Filipine și România considerați că există ?*

RĂSPUNS : Doresc să menționez că relațiile dintre România și Filipine se dezvoltă în mod ascendent. Vizita pe care am făcut-o în 1975 în Filipine și convorbirile avute cu președintele Marcos au pus bazele dezvoltării continue a relațiilor dintre țările noastre, realizîndu-se, cu acest prilej, o serie de acorduri și înțelegeri.

În anii care au urmat s-au obținut o serie de rezultate pozitive. S-au intensificat schimburile economice, precum și în alte domenii — cultural, științific, al informațiilor.

În mod deosebit aș dori să menționez colaborarea dintre reprezentanții țărilor noastre în diferite organizații internaționale, pentru soluționarea problemelor ce preocupă astăzi omenirea.

Cu toate acestea, trebuie să spun deschis că schimburile economice nu sînt la nivelul posibilităților pe care le au cele două țări. De aceea, consider că este necesar să se acționeze cu mai multă hotărîre, de către ambele părți, în vederea intensificării schimburilor economice, îndeosebi a cooperării în producție.

ÎNTREBARE : *Care este opinia dumneavoastră în legătură cu Asociația Națiunilor din Asia de sud-est și cu rolul pe care aceasta îl poate avea în asigurarea păcii în regiune ?*

RĂSPUNS : România se pronunță în general pentru dezvoltarea colaborării regionale în diferite zone ale lumii, considerînd că aceasta poate contribui la o mai bună înțelegere între popoare și exercita o influență pozitivă asupra politicii de destindere și pace.

În acest sens, considerăm că și Asociația Națiunilor din Asia de sud-est, care își propune dezvoltarea relațiilor economice, a colaborării multilaterale între țările respective, poate avea un rol important în afirmarea principiilor egalității în drepturi, respectului independenței și suveranității, neamestecului în treburile interne, a conlucrării în direcția asigurării progresului economic și social al fiecărei națiuni.

ÎNTREBARE : *Vietnamul a fost primit recent ca membru plin al C.A.E.R. Care credeți că sînt implicațiile politice și economice ale acestei primiri ?*

RĂSPUNS : După cum este cunoscut, C.A.E.R. este un organism de colaborare economică, deschis oricăror țări care acceptă principiile sale de bază și doresc să la parte la activitatea lui.

Între preocupările principale ale C.A.E.R. aș menționa asigurarea unei colaborări economice bazate pe deplină egalitate în drepturi, pe respectul independenței și pe întrajutorare, în scopul progresului economic mai rapid al fiecărui membru al organizației, al egalizării în perspectivă a nivelului lor de dezvoltare.

Încă de multă vreme Vietnamul a participat, în calitate de observator, la reuniunile C.A.E.R. și a dezvoltat relații de colaborare strînsă cu țările ce fac parte din acest organism. Ținînd seama de aceasta, consider aderarea Vietnamului la C.A.E.R. ca un lucru normal, exprimînd acceptarea de către această țară a principiilor și normelor de relații prevăzute în statutul C.A.E.R. Fără îndoială, aceasta duce, pe de o parte, la sporirea numărului membrilor C.A.E.R. — ceea ce este un lucru pozitiv — și, totodată, la intensificarea colaborării economice dintre Vietnam și aceste țări, în scopul dezvoltării lor economice și sociale.

ÎNTREBARE : *Ce posibilități considerați că există, domnule președinte, pentru reglementarea diferitelor conflicte și pentru slăbirea încordării în Asia ?*

RĂSPUNS : România se pronunță în general pentru soluționarea tuturor problemelor litigioase dintre state pe calea tratativelor pașnice, pentru renunțarea cu desăvîrșire, în orice împrejurări, la folosirea forței sau la amenințarea cu forța.

După cum se știe, pe această cale au fost soluționate o serie de probleme importante ale vieții internaționale, inclusiv unele probleme din Asia. Din păcate, în ultimul timp, pe lîngă unele conflicte mai vechi, au apărut probleme noi, ce generează stări de încordare. Mă refer, inclusiv, la problemele legate de reunificarea Coreei. Desigur, problemele diferă între ele ; dar noi considerăm că există reale posibilități ca toate acestea, inclusiv cele legate de reunificarea pașnică a Coreei, să fie realizate pe calea tratativelor. Dorim în mod sincer ca problemele noi care au apărut între unele state din Asia de sud-est să fie soluționate cît mai rapid, pe calea tratativelor, prin întărirea colaborării și solidarității țărilor respective. Aceasta corespunde atît intereselor acestor țări, cît și cauzei păcii în regiune și în întreaga lume.

ÎNTREBARE : *Care sînt opiniile dumneavoastră asupra situației actuale din Orientul Mijlociu ?*

RĂSPUNS : Aș dori să reamintesc că România s-a pronunțat întotdeauna pentru soluționarea problemelor din Orientul Mijlociu pe calea tratativelor. Evenimentele, inclusiv ultimul război din 1973, au demonstrat că nu există posibilitatea rezolvării problemelor complicate din Orientul Mijlociu pe calea armelor, a forței și că trebuie făcut totul pentru a se ajunge la o soluție politică, singura menită să ducă la o pace justă și trainică.

În general, situația din Orientul Mijlociu continuă să fie complicată ; recentele evenimente, inclusiv întîlnirea de la Camp David, au dus la o interpretare foarte diferită a problemelor. Se poate spune că o parte însemnată a țărilor arabe nu sînt satisfăcute de rezultatele acestei întîlniri, mai cu seamă în ce privește soluționarea problemei poporului palestinian, recunoașterea dreptului său legitim la autodeterminare, inclusiv la formarea unui stat propriu independent, precum și în ce privește retragerea Israelului din toate teritoriile arabe ocupate în urma războiului din 1967. Desigur, continuarea tratativelor și realizarea unui tratat de pace pe baza „Acordului-cadru" dintre Egipt și Israel poate exercita o influență importantă asupra evenimentelor în direcția unei păci depline. Este însă necesar să se ajungă la negocieri cu participarea tuturor statelor interesate, inclusiv a Organi-

(Continuare în pag. a V-a)

REPORTAJ DIN ACTUALITATEA SOCIALISTĂ A ȚĂRII

TISMANA
de la vatră folclorică la vatră energetică

Se elaborează o nouă șarjă la oțelăria electrică nr. 2 a Combinatului de oțeluri speciale din Tîrgoviște
Foto : **E. Dichiseanu**

Spune un vechi rapsod din Gorj că pe muntele Cioclovina, la picioarele căruia stă cuibărită Tismana, cînd bat vînturile poți asculta cum cîntă ramurile de tisă. Legenda reține că așezarea a împrumutat numele de la vestitul arbore de rezonanță care crește pe aceste meleaguri alături de castanul comestibil și de alun. La rîndul său, știutul cîntec zice neasemuit de adevărat că „La Tismana într-o grădină / a prins dorul rădăcină"... Comuna aceasta, străveche vatră de folclor oltenesc, cu monumentele ei înveliute în aura legendelor, cu apele săgetate de păstrăvi, i-a atras adesea pe Grigore Alexandrescu și pe Coșbuc. Chioșcul unde adăsta autorul minunatelor „Balade și idile" se mai păstrează și astăzi.

Oamenii din Tismana sînt de cînd se știu buni artizani, crescători de animale, tăietori de pădure, vînători. Dar, iată că mulți dintre ei au devenit de la o vreme și constructori. La numai cîțiva kilometri de comuna lor se construiește una dintre sursele de lumină ale Sistemului hidrotehnic și energetic Cerna-Motru-Tismana. Localnicii s-au împrietenit repede cu cei veniți de la Porțile de Fier, Firiza sau Lotru. I-au ajutat mai întîi să-și construiască lîngă apa Tismana, la poală de codru verde, o colonie muncitorească. Un orășel mărunt, dar cu apartamente confortabile, etajate, cu magazine, oficiu poștal, cantină, cu spun „acasă", nici copiii și nici părinții lor nu se gîndesc la Brezoi, la Petroșani sau la Drobeta-Turnu Severin, de unde au venit la Tismana, ci la această așezare a lor împresurată de fagi monumentali.

Majoritatea celor ce muncesc la înălțarea acestui obiectiv sînt tineri. Pe unul dintre ei îl cheamă **Stan Dumitru,** are 29 de ani și e secretarul comitetului de partid al grupului de șantiere din cadrul „sistemului". Dacă se are în vedere că șantierele sînt distanțate la zeci de kilometri, prin munți, că Stan Dumitru trebuie să îndeplinească și ceea ce îi revine ca inginer (format la Institutul de mine din Petroșani), nu e greu de imaginat ce sarcini apasă pe umerii lui. Stăm de vorbă într-o clipă de răgaz. Avem în față Sistemul hidrotehnic și energetic Cerna-Motru-Tismana, redus la scara unei schițe așezate pe perete. Tînărul inginer insistă asupra lucrărigetul lui se oprește undeva pe schiță) se află Săulești, comuna în care m-am născut...

Pornim pe drumurile pe care el le bate cu piciorul în fiecare zi. De undeva, de dincolo de păduri, ajung pînă la noi ecourile unor explozii de dinamită. Ca niște ecouri grave de bucium. Tismana, străvechea vatră de folclor oltenesc, a devenit și vatră de cintec nou. Vatră de constructori.

Au început excavațiile și la bolta centralei hidroelectrice. Brigada de mineri de aci e condusă de comunistul **Nicolae Drughi,** membru în consiliul oamenilor muncii. Un motiv în plus de a pune în operă toate energiile colectivului pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan, pentru executarea unor lucrări de calitate ireproșabilă.

Apele Cernei, Motrului, Tismanei și Bistriței, care vor străbate galeriile săpate de mineri în duritatea munților, se vor întîlni în „nodul de presiune". Și, îngemănate într-un șuvoi puternic, vor pune în mișcare turbinele centralei. Apoi se vor retrage pe un canal spre Tismana, unde o parte din ele se vor odihni în bazinele unei moderne păstrăvării. La acest „canal de fugă" — cum îl numesc constructorii — se folosește o tehnologie specială, numită a

Lucian ZATTI

(Continuare în pag. a V-a)

LA CULESUL PORUMBULUI :

Ați realizat viteza zilnică stabilită la recoltare și transport ?

O întrebare la care se cere un răspuns afirmativ din toate unitățile agricole

ÎN PAGINA A III-A

În Editura politică a apărut volumul :

SUB SEMNUL PRIETENIEI FRĂȚEȘTI ROMÂNO-KAMPUCHIENE

Vizita oficială de prietenie a delegației de partid și de stat a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, în Kampuchia Democrată 28—30 mai 1978

EXIGENȚELE CODULUI ETIC

„Să intri în viață pe poarta principală"

DIALOGURI DESPRE FORMAREA ȘI AFIRMAREA PERSONALITĂȚII

Cu o vreme în urmă am cunoscut un tînăr căzut, surprinzător, pradă unei boli care, spunea el, îl măcina fără cruțare. Dar și mai surprinzător era faptul că tînărul de care vorbesc n-avea nici o maladie fizică. Nenorocirea lui provenea de acolo că nu i-a reușit nimic în viață. Chiar așa mi-a și spus : „Ce mai pot să fac ? Am avut și eu visuri, am avut și niște meserii, am lucrat și la meteorologie, pe virfuri de munți. Să nu credeți c-am stat... Dar nu s-a ales nimic. Poate, pentru că..." „Pentru că ?" — l-am întrebat. Atunci mi-a spus-o deschis : „Pentru că n-am știut să umblu cu pile ...Dacă știam, eram acum departe ! Nu credeți ?"

La o soluție m-am gîndit cîteva zile mai tîrziu, cînd, fiind la Turnu Măgurele, am întîlnit un fost „șantierist", un om pe care îl cunoscusem în primele mele drumuri de reporter pe cînd săpa o groapă pe malul Dunării și, bineînțeles, că groapa aceea s-a mărit mereu și abia acum am imaginea sădirii unui pom miraculos. Omul acesta se numește **Gheorghe Jianu** și e maistru la Combinatul de îngrășăminte chimice, și e unul dintre cei care, pentru a se face acest colos al industriei chimice de la marginea Cîmpiei Române, a trebuit să fie, rînd pe rînd, mai întîi „ucenic la lopată", apoi excavatorist, apoi zidar la turnul de răcire, apoi electrician la echipajul de interior, apoi... Un om care a trebuit, deci, să schimbe felurite meserii, așa cum de altminteri, a schimbat și tînărul meu prieten (căruia părea că i s-au înecat toate corăbiile). Numai că la maistrul Gheorghe Jianu schimbarea aceasta de meserii tindea către ceva, el avea, cum îmi spunea, o „săgeată în timp".

Și m-am hotărît atunci să încerc să-i dau tînărului meu prieten o soluție nu prin a cerceta biografiile unor personalități înconjurate, pretutindeni, de glorie, în țară și în străinătate, biografiile unor savanți, ale unor artiști de renume, ale unor vedete din lumea muzicii ușoare sau a sportului de performanță — ci prin niște răspunsuri de la cîțiva dintre oamenii cei mai obișnuiți, considerați însă de cei din jur demni de toată stima, oameni de nădejde ai societății noastre sau, cum s-ar fi spus în antichitate, „superbii oameni ai cetății". După ce mi-a povestit cîte ceva despre el, despre combinat, despre familie, despre satisfacțiile sale de azi, maistrul Gheorghe Jianu mi-a pus el însuși întrebarea : „Nu-i un succes ?" „Sigur că da !" — i-am răspuns, dar el a mai adăugat ceva care mi-a atras, deodată, atenția, ceva la care eu nu reflectasem pînă atunci :

— Succesul ăsta m-a costat mult. Aș zice chiar enorm !

Și mi-a explicat că el a pornit în viață foarte sărac. Și că a fost necesar să cumpere totul. De la lingură — cum e o vorbă. Iar în ce privește pregătirea, aici a trebuit să **răscumpere** totul. N-avea decît cîteva clase primare și a trebuit să termine școala. N-avea liceu și l-a făcut. Apoi a fost propus pentru o școală de maiștri. Au fost ani de mare intensitate. Aproape tot timpul și l-a petrecut, dimineața în combinat, iar seara în bancă. În combinat, bătălia se dădea pentru o necontenită perfecționare a tehnologiei producției, iar la școală pentru propria sa perfecționare.

— Uneori — îmi spunea maistrul de azi — mă trezesc și-acum cu creta în mînă și m-apucă fiorii. Nu că m-aș speria de învățătură, dar a fost greu ! De cîte ori nu trecea de miezul nopții și eu încă mai stăteam cu ochii pe cărți. Erau însă clipe febrile și de asta nici nu le uit. Simțeam timpul ca pe ceva viu, timpul eram eu și nu voiam să-l las să treacă decît cu prețul impus de mine. Timpul e cea mai mare bogăție a omului. Poate de asta e și pîndit de atîția dușmani : nepăsare, ușurință, lipsă de voință, lene... Mai totdeauna, risipitorii pot deveni tu însuți. Eu am dat timp pe școală, pe muncă.

Îl priveam, îl ascultam, și uitîndu-mă înapoi, cu ochii minții, îmi apărea ca un om care vine dintr-o mare furtună. Și mă gîndeam la tînărul și abătutul meu prieten și-mi spuneam că aceasta-i totul : să simți tumultul vieții ! Să participi, să fii în mijlocul ei !

— La ce-am renunțat ? La un bal, la o noapte de petrecere, ba chiar și la o excursie, atunci cînd am avut eu ceva neapărat de făcut. Sigur că ar fi fost frumos să fi fost și colo, și colo, și colo... Dar eu am dat întotdeauna prioritate lucrului care ținea de stîlpul meu de rezistență. Mă înțelegeți ?

Sigur că-l înțelegeam. O opțiune înseamnă implicit o renunțare. Dar a renunța, într-un astfel de chip, înseamnă a cîștiga. Societatea noastră îți oferă toate posibilitățile — trebuie numai să le folosești. Acest numai însă cuprinde în el o chemare pe cît de caldă, pe atît de severă : ajută-te și singur ! La examenul vieții rămîn repetenți doar cei ce nu muncesc, doar cei ce nu perseverează în atingerea unui țel nobil.

La Întreprinderea de rulmenți Alexandria, I.R.A. — cum i se spune pe scurt — am stat de vorbă cu **Petre Ion**. Un strungar vestit, căutat de reporteri. Urmînd ideea, l-am întrebat „ce preț are succesul său ?" La un panou de onoare se scrisese despre el că munceste cît zece. Și chiar așa l-am și întrebat : „Muncești cît zece ?" — dar el m-a conceea ce el a primit. Este solidaritatea imediată, directă a omului cu semenul său. Dar de la Petre Ion înțelegeam ceva mai mult. El mi-a spus :

— Muncesc într-o fabrică cu renume internațional. Noi facem produse competitive. A fi bun muncitor înseamnă o înaltă obligație. E o cerință de prim ordin. Și a adăugat : — Noi, de exemplu, ne aflăm spre sfîrșitul unei perioade care poartă numele de cincinal al revoluției tehnico-științifice. Acest cincinal se va încheia peste doi ani. Dar, oare, se va încheia ? Știm că viitorul cincinal va adînci și mai mult revoluția tehnico-științifică. Indiferent ce altă denumire va avea. Din această cauză trazis, surizînd, tot cu trei cuvinte : „Muncesc cît mine !" Și a continuat :

— Sînt aici două lucruri : întîi că trebuie să-ți placă meseria, apoi să știi s-o faci. Și încă unul : să știi și de unde o știi !

— De unde ? — l-am întrebat, și el a părut surprins :

— De la oameni. De la meseriași. De la cine poți să înveți ceva în meseria ta, decît de la oamenii de meserie ? Eu m-am calificat la Brașov, unde am avut adevărați profesori, iar aici m-am simțit de la început bine. Am să vă spun un om care tine foarte mult la tineri : tovarășul Florea Ungheanu, care e și secretarul comitetului de partid al întreprinderii. Toți mi-au dat cîte ceva. Vă mărturisesc că mă simt dator. Fiecare om care tinde spre ceva și face un lucru de preț e dator celorlalți. Nu poți trăi singur pe lume. Reușita în viață, după mine, e o continuă plată. Legea asta ar suna cam așa : a primi, dar a da și tu permanent societății, celor din jur. În asemenea cazuri nu poți plăti decît prin a-i ajuta, la rîndul tău, pe alții. Eu sînt încă tînăr, dar în fabrică vin mereu oameni și mai tineri. Cum mă uit eu la ei ? Așa cum am fost privit și eu. Cu dragoste, cu omenie.

Vezi ? — mă gîndeam eu la abătutul meu prieten — există o nevoie organică a omului de a da, și aceasta este, poate, replica, peste timp, la tot noi trebuie să privim mereu înainte. Eu vreau să fiu mereu un om al timpului meu. Prin ce am să fiu ? Prin muncă, prin învățătură, prin întrajutorare cu semenii mei. Și dacă o să reușesc, aceasta-mi va fi plata !

Nu departe de fabrică se aflau blocuri în construcție. Cobora pe o scară de metal un constructor, de asemenea, vestit — șef de echipă — unul dintre nenumărații oameni care-au lăsat în urma lor un alt Arges și o altă Dunăre, cu marile lor hidrocentrale, orașe noi și sate modernizate. Mi-am adus aminte de discuția cu maistrul de la Turnu Măgurele și l-am întrebat pe acest șef de echipă cu ce-a plătit el drumul spre afirmare, la ce-a renunțat pentru a fi acum un om cu renume între ai săi ? El (nu-i transcriu numele, din pricina faptului că discuția noastră, după cum se va vedea, a cuprins și un lucru ceva mai delicat) mi-a răspuns la întrebare cu un calm neașteptat :

— Această afirmare a mea a cerut, desigur, un preț nu prea ieftin. Nu-i nicidecum ușor să te duci într-un loc unde nu e nimic și să ridici acolo ceva impresionant. E o mare satisfacție să știi că depinde și de tine ceea ce a hotărît partidul să se facă în cutare sau în cutare colț al patriei. Am să vă spun că nu mi-am văzut familia uneori și cu lunile. Iar acest timp a însemnat anii mei cei mai tineri.

Și l-am întrebat din nou : „Și familia ?".

— La o săptămînă, la două...

Și l-am întrebat din nou : „Și nu se întîmplă nimic ?" „Ce să se întîmple ?" „Acest fapt". „Care" ? „De pildă, că nu vă vedeți soția decît foarte rar ? Că s-ar putea ivi conflicte ?" „Ce fel de conflicte ? Ea e profesoară. Ea știe ce lucrez eu. Iar eu știu ce lucrează ea. Copiii sînt mari, învață. Sper să fie oameni în toată firea". „Bine, bine", am zis eu, dar el m-a oprit. A înțeles și mi-a răspuns fără nici un fel de ocolis :

— Durata șederii împreună nu decide și trăinicia familiei. Am cunoscut oameni care nu s-au despărțit nici măcar o zi, dar nu fac altceva decît să se certe sau să nu-și spună nimic !

Pe urmă, ca să ieșim din impasul presupus de el, mi-a vorbit despre o idee de-a sa de viitor : după terminarea construcțiilor el voia să lase să treacă vreo cinci sau chiar zece ani și să convoace — cum fac, de obicei, foștii elevi sau foștii studenți — pe toți prietenii săi constructori, cu copii și cu neveste, și să le arate : „Pe-aici am lucrat noi !" Și-acolo unde sînt lacuri, să facă plimbări de agrement, iar pe unde sînt grădini să se așeze pe bănci și să pălăvrăgească despre ce n-a fost și ce este.

Mai departe, drumul m-a dus în podișul central al Moldovei, la Vaslui. **Constantin Maftei** este inginer-șef al întreprinderii „Textila". Inginerul Maftei îmi vorbise despre fabrica sa, zic „a sa" fiindcă se considera, într-adevăr, unul dintre proprietarii ei („eu nici n-aș putea gîndi că fabrica aceasta nu e a mea, așa cum n-ar putea gîndi nici unul dintre oamenii care lucrează aici"), și abia apoi mi-a răspuns la întrebare.

— În primul rînd depinde ce se înțelege prin a reuși, prin a avea succes, prin a te afirma ? Mi-ați vorbit despre constructorii de la Alexandria și bine-ați spus că ei sînt peste tot. Și noi aici construim continuu. De altfel, pe fiecare palmă de pămînt din țara noastră ceva produce, ceva se pregătește să producă. Nu cred că s-ar putea plînge la noi mai ales un tînăr de imposibilitatea de a se realiza. E pretutindeni o chemare. Cine n-o înțelege sau n-o aude, ar vrea probabil să stea și ziua în pijama. Și mai e ceva : nu-i totul să visezi, ci să și acționezi. Și încă un lucru : cum și în ce chip vrei să te afirmi ? Un Rastignac, un Lucien de Rubempré își ziceau : „am venit să cuceresc Parisul !". Foarte bine : visul lor ținea de societatea lor ! Tocmai asta zic : trebuie să existe neapărat o concordanță între idealul tău și al societății tale. Iată o neconcordanță : există la noi unii care vor să se realizeze prin **achiziționare.** Cu cît au mai multe lucruri, cu atît se consideră mai aproape de... realizare. Dar ei se transformă curînd în niște robi ai obiectelor, sînt orbiți de obiecte pînă într-atît încît ei înșiși devin, în cele din urmă, niște biete obiecte. Un fel de cuiere pe care stau hainele. Am studiat, am călătorit, am meditat. Cineva mi-a spus că Rockefeller, bătrînul, a declarat unui ziarist, care-l întrebase cum de-a avut atîta succes, că dacă nu ar fi căzut la un examen la căile ferate americane ar fi devenit simplu acar. Incontestabil, întîmplarea joacă și ea un rol în viața omului. Dar bizuindu-te numai pe ea, pe întîmplare, poți să și mori, în sensul moral. Noi credem în luciditate. Noi credem în realitate. „Și care e realitatea ?" — l-am întrebat. „Realitatea noastră e mersul spre perfecționare" — mi-a răspuns. „Dar credeți că toți oamenii se realizează ? — l-am întrebat — adică dumneavoastră credeți că nu sînt, uneori, și oameni care se pierd ?" „E o problemă aici. Eu nu spun că nu sînt și oameni care n-au succes. Care nu reușesc să se afirme. Dar, repet, una e să fie striviți de societate, și alta de ei înșiși. **Eu am credința fermă că la noi totul depinde de om, de modul în care-și construiește, integrat în universul moral al societății, un univers al său, care nu poate avea decît vibrația și intensitatea universului nostru social.** Ce ține de „pile", de intervenții, de „cutii ale milei" — cum ar fi cerșit abătutul dumneavoastră prieten — astea sînt cîrje pentru drum scurt și, cumva, pe dedesubt. Drumuri de cîrțiță.

Aș fi dorit să-i demonstrez tînărului meu prieten că din toate aceste discuții ar putea înțelege cît de cît ceva, dar inginerul Maftei mi-a dezvăluit, la sfîrșit, un gînd care rezumă totul :

„Dacă tot are o singură viață, omul e dator să intre în ea pe poarta principală".

Vasile BARAN

FIȘIER SOCIAL

Răspuns la o carte poștală

În colțul din dreapta sus este imprimat obișnuitul timbru de 30 de bani. Sub el citesc : **carte poștală.** Destinatar — Întreprinderea de utilaj greu „Progresul". Pentru maistrul **Bratu Ștefan** — de la scularia centrală. Fundalul ilustrației de pe cartea poștală este dominat de masivul Ceahlăului și de cerul fără ață de nor. Chiar așa, monocolor și de mare serie, imaginea tipărită respiră și inspiră sănătate, înălțime, liniște, aer tare și proaspăt, puritate și libertate. Mai ales libertate. Sub ea citesc : **Lacu Roșu** — vedere. Și expeditorul : Oprea Antonel. Ștampila poștei contrazice însă imaginea. Și textul de pe verso o contrazice. Cu acordul destinatarului, iată-l ad litteram :

„14. 08. 1978. Nea Fane, te rog să mă ierți că îți scriu în momente atît de grele pentru mine, iartă-mă că te deranjez din activitatea pe care o prestezi zi de zi, dar amintirea fostului colectiv de oameni unde am trăit o parte din viața mea m-a făcut să vă scriu. Regret fapta rușinoasă pe care am făcut-o și faptul că m-am depărtat de voi. De voi, acei oameni care în clipe grele m-ați ajutat cu tot ce ați putut. Îmi pare rău că nu am avut puterea să-mi făuresc un drum în viață, drum pe care tot colectivul matale merge. Te rog, nea Fane, transmite salutări de progres, cîștig, fericire și bucurie prin această carte poștală lui : nea Păun, nea Sandu, tov. Radu, Marin, Sîrbu, Sandu, Bobocea și întregului colectiv. Vă mulțumesc pentru tot. Anton."

Ați înțeles, Oprea Antonel scrie de acolo. De acolo unde a fost trimis să ispășească timp de doi ani o spargere comisă într-o noapte din primăvara acestui an. Recidivist fiind, n-a mai putut beneficia de clemența legii. Scrisoarea poate fi abordată sub foarte multe incidențe. Poate fi interpretată în foarte multe și diverse feluri. În prezentele rînduri nu mi-am propus nici una, nici alta. Scopul meu era să vi-l prezint pe maistrul Ștefan Bratu, cel mai vechi om din scularia centrală a întreprinderii „Progresul". Dacă nu mi-ar fi permis să-i citesc și să-i reproduc scrisoarea aș fi fost nevoit — pentru că de la el cu greu scoți cuvinte despre sine — să notez ceea ce mi-au spus alții. Cum a intrat el în scularie în 1941. Cum s-a calificat și cum a fost nevoit să fure meseria. Cum a participat la munca de reconstrucție și de construcție a uzinei. Cum s-a căsătorit el cu Maria, care lucrează tot în scularie. Cum a fost el primit în partidul comuniștilor. Cum a făcut el inovații și cum a calificat sute de tineri, inclusiv pe inginerul care este acum șeful lui și al sculăriei centrale. Cum l-a adus pe Florian, unicul său fiu, acum student în anul V la Politehnică, să lucreze în fiecare vară în scularie. Cum e el respectat și cunoscut, începînd cu portarii și terminînd cu directorul general.

Aș fi scris toate acestea și, desigur, v-ați fi făcut o idee despre cine și cum este tovarășul maistru **Ștefan Bratu.** Dar, fără scrisoare, fiți sigur, nu l-ați fi cunoscut pe nea Fane. Adică pe adevăratul Ștefan Bratu. L-am întrebat : I-ați răspuns ? „Da". Ce anume ? „Simplu : Spală-te și înapoi la treabă !"

Mircea BUNEA

Fals îndreptar pentru uzul... iliciților

Cei pe lîngă care „ocaziile" nu trec degeaba, cei care s-au aranjat undeva unde „tot pică dacă nu curge" și stăpînesc meșteșugul de a face să „pice" cît mai des, cei cărora nu le lipsește nici tainica pricepere de a înjgheba la timpul potrivit relația cu omul „potrivit" să nu mai aibă nici o grijă. De cum se vor ivi niscaiva necazuri și neliniști dinspre partea aplicării Legii 18, sfaturile de mai jos îi vor scoate basma curată. Ba chiar și înainte de asta, că doar nu degeaba sînt ele (sfaturile) rodul dibăciei și ingeniozității puse în „operă" — în unele declarații furnizate instanțelor — de precursori de netăgăduită autoritate în materie. Cam în felul următor :

● Pe lîngă însușirile specifice, iliciul sau chiar aspirantul la acest titlu trebuie să fie un ins prudent și prevăzător. Să știe să învețe din procesele altora.

● Recomandabil este ca iliciul să nu-și facă nici casă cu scară interioară și nici să-și ia limuzină „prea", mai înainte de a se împrumuta în toate părțile, pînă ajunge dator vîndut și (musai) cu acte în regulă.

● Foarte util este să lase să se înțeleagă că blănurile luate nevestei cu bani grei n-ar fi altceva decît ...imitații sadea. La fel, pe cît posibil și cu bijuteriile, cu mobila și covoarele.

● De mare, de neprețuit folos este o soacră la țară. Ea îi trimite iliciului cîte un porc, dacă nu și doi, trei, anual, găini și ouă cu zecile și sutele, mai în fiece săptămînă, copiii tot ea îi crește pînă încep școala, iar în vacanță, ce să mai vorbim, numai pe cheltuiala ei stau... În general, iliciul nu poate avea decît neamuri care de care mai altruiste : toate îi dau și-l înzestrează pe-ntrecute, fără să primească de la el, în schimb, nimic și niciodată. A nu se uita : aceeași soacră se mai poate utiliza și la justificarea cîte unei sume suspectă de a fi ilicită ; că doar tot ea (soacra) este aceea care din pensia ei îi acordă ginerelui cîte un substanțial „împrumut" pe termen lung, pînă la începutul secolului viitor...

● În continuarea ideii de mai sus este bine să se știe că din inventarul iliciului nu trebuie să lipsească găinile, rațele, porcii etc. S-a remarcat că în ograda iliciului aceste vietăți au însușiri deosebite : unele se îngrașă văzînd cu ochii, altele ouă într-un ritm de nestăvilit, astfel încît bietul lor stăpîn abia pridește să valorifice produsele și (cum scrie uneori prin expertize), ia pe ele și cele mai bune prețuri de pe mapamond. Este notoriu cazul unuia care a încercat să „justifice" negru pe alb — și cu expertiză ! — numai de pe urma celor 15 găini vreo 40 000 lei, încasați de pe ouă, fără a mai socoti și puii din ouăle clocite.

PERSONAJE ȘI IPOSTAZE

● Atenție și la „serviciile" grădinii. Legumele și fructele iliciului sînt miraculoase. Precum ridichea din poveste, toate cresc pînă nu-și mai încap în coajă. Pe alocuri s-ar fi obținut (după cum o atestă unele piese depuse prin dosare) și cîte trei recolte — una de deasupra, alta de la suprafață și încă una de sub pămînt.

● Iliciului nu i se recomandă citirea ziarelor, mersul la spectacole ori alte asemenea... Întîi, ca să nu afle niscai pățanii care l-ar indispune, apoi, dacă ajunge cumva în fața comisiei pentru averi, să se poată bate cu pumnul în piept, cît mai natural și cu martori, că el „ziare nu citea, la spectacole nu se ducea" și ce viață cumpătată mai trăia el...

● Periodic, iliciului, consoartei sau odraslelor sale li se fac daruri și donații de către mătuși, socri ori bunici. Care o mobilă, care o „Dacia"... Să nu se uite, legat de aceasta, un singur lucru : instructajul temeinic ce trebuie făcut celor în cauză, asupra mărcii, puterii motorului etc., precum și asupra deosebirilor fundamentale dintre „Biedermayer" și „Chippendale". Altfel, cine știe, s-ar putea încurca ulterior în declarații...

● La proces — eveniment lesne previzibil în viața iliciului — el se dovedește văr bun cu Harpagon și nepot de singe al lui Hagi Tudose. Cu expertize și fără, cu martori și liste de cheltuieli, se face luntre și punte în a dovedi că rar oameni care să-și ducă viața mai pe sponci ca el. Să nu uite, de asemenea, a demonstra că este un ins de excepție : în el s-au întruchipat modestia și cumpătarea, hărnicia și truda neobosită. Că el n-a stat o clipă locului, ca alții... etcetera etcetera.

Din păcate, aceste „sfaturi" nu sînt rodul fanteziei, iar gluma este glumă numai pe jumătate. Așa după cum au dovedit-o destule „memorii", „declarații", „justificări" depuse în dosarele justiției privitoare la cercetarea averilor de proveniență ilicită. Și dacă în cele mai multe cazuri adevărul n-a putut fi mistificat și legea a triumfat, este încă o dovadă că nici ulcioarele iliciților nu pot umbla veșnic la fîntîna avuției obștești. În ciuda vicleșugurilor de tot felul, înmănuncheate în „sfaturile" de mai sus, ulciorul căpătuielii, mai devreme ori mai tîrziu, tot se sparge. Inevitabil. Indiferent cine și cum îl manipulează. Pentru asta însă, avem datoria să nu închidem ochii la nimic ce nu este potrivit muncii și felului nostru de viață.

Dinu POPESCU

„Să intri în viață pe poarta principală...". Este dorința și drumul miilor și miilor de tineri cărora timpul nostru socialist le oferă șanse unei existențe demne, de muncă și afirmare. Este și dorința și hotărîrea tinerelor din imaginile de mai sus. În **stînga,** iat-o pe **Constanța Stan,** de la întreprinderea „Electrotehnica" din Capitală, pregătindu-și, cu sprijinul inginerului **Doru Creangă,** proiectul de diplomă pentru apropiatul examen la Facultatea de subingineri. Drumul Constanței Stan, pînă aici ? Proaspăt bacalaureată, a încercat la cibernetică, unde n-a reușit. A intrat însă îndată în uzină, unde a reușit — prin muncă și învățătură. În fotografia din **dreapta,** mamă și fiică, tot la „Electroaparataj" — inginera **Olimpia Neagoie** îndrumînd pașii **Gabrielei,** elevă la liceul patronat de întreprindere. Gabriela se află în practică la uzina... mamei și un sfat competent este totdeauna binevenit. Mai departe ? Neîndoios, și pentru Gabriela, același drum demn, pe poarta principală a existenței.

Foto : **Eugen Dichiseanu**

Capcana „micilor atenții"

anchetă socială

Am mai scris, nu o dată, despre „capcana mărunțișurilor". Despre mica abatere de la conduita morală firească ce provoacă adesea avalanșe, ricoșînd ici-colo un destin spre hățișuri periferice, mărginite totdeauna de abisul unei prăpăstii. Și totuși, unul dintre cititorii noștri ne reproșează cu aplomb : „Oare nu se risipește prea multă cerneală, nu se irosesc prea multe cuvinte pentru cîte un oarecare, mai slab de înger, să spunem, dar care la urma urmei, ce face ? Închide ochii acolo, la un pachet de țigări ?" Întrebarea este întemeiată. Ba, mai mult, adăugăm noi : cuprinde în marginile ei mult bun simț. Din păcate însă, ea ține mai puțin seama de împrejurările în care se săvîrșesc asemenea fapte pe care le încredințăm din cînd în cînd coloanei de ziar. Mai precis : nu se vede cine este **fumătorul,** de exemplu, și cine este **cel care dă** pachetul de țigări. Care **sînt** și care **ar trebui să fie** relațiile dintre aceste părți.

Iată, pe lista personală a unui partener străin, interesat să vîndă pe piața noastră utilaje necesare industriei de prelucrare a lemnului, în dreptul lui Mircea T., unul dintre oamenii cu care trata condițiile achiziționării, scria negru pe alb : „E sensibil la «atenții»". Reținem, din capul locului, precizia exactă a caracterizării. Merit de fin psiholog al partenerului străin ? Poate și asta. Dar, înainte de toate, ușurința cu care sînt promovați în unele compartimente de răspundere, unde se minuiesc valori create prin efortul colectivității, oameni **ale căror fisuri morale pot fi citite la prima vedere.** O dată diagnosticul pus, se începe cu măruntul, insignifiantul pachet de țigări. Care, în orice alte împrejurări, nu-i decît un gest banal. În cazul dat era de departe un test interesat. „Se vor confirma presupunerile? Or, altul este drumul pentru atingerea unui scop nemărturisit încă ?" Presupunerile se confirmă, spre rușinea „subiectului" fișat, catalogat, devenit obiect de studiu sub lupa unui individ veros, amator de cîștig prin cumpărarea unor consțiințe. Urmează al doilea test : la fel de banala cravată. Măruntă recunoștință pentru ambianța favorabilă în care se desfășurau preparativele tranzacției. De fapt, pretext pentru a sonda în continuare terenul. La rînd, ceasul — devenit și el tradițional — casetofonul. Mircea T. nu refuză și, pare-se, nu-i preocupat de ziua scadentă a acestor daruri. Darurile din care el nu descifrează decît „amabilitate" și, furat de elegantele maniere ale străinului, nu pregetă să-i etaleze meritele, de parcă pentru asta se afla la masa pertractărilor : „E client vechi, serios. Să-i acceptăm oferta". Risipa asta de zel, spre meritul tovarășilor de muncă ai lui Mircea T, nu trece neobservată. Dar, din păcate, spre nemeritul acelorași tovarăși, nici nu-i temperată drastic, nu se stăruie cu tenacitatea necesară pentru a vedea ce anume o generează. Era un prim semnal de avertizare că ceva nu este în regulă. În atari împrejurări nu mai ai ce aștepta. Pornești hotărît să limpezești lucrurile pînă la capăt, să plivești din față răul care se înfiripă. Este atitudinea firească, pătrunsă de răspundere și vigilență revoluționară. Este conduita comunistă fermă și necesară, care nu poate fi înlocuită cîtuși de puțin de autocritica tardivă, mai mult sau mai puțin formală, de cele mai multe ori lipsită de eficiență.

Grăbit foarte să ajungă la scopul propus, risipitorul de... atenții — s-arată amator de conversații. Cu speranța, desigur nedeclarată, că la un pahar chiar și limbile cele mai încremenite pot fi desferecate. Intuia oare că nici cu formula asta nu va da greș ? Poate. „Haida de, parcă îl auzim exclamînd pe cititorul nostru anunțat în capul acestor rînduri. Oameni sîntem, oameni civilizați, n-o să suspectăm acum pînă și plăcerea invitației la o asemenea tratație". Cei **îndrituiți cu răspunderi în acest domeniu știu ei și singuri cînd și cum să accepte asemenea invitații.** Și, mai ales, în ce mod se cuvine să se poarte. Pentru că — de ce să n-o spunem la stadion ori restaurant. Unii o fac din lăudăroșenie, alții pentru că îi ia gura pe dinainte, în ambele cazuri însă consecințele putind fi dintre cele mai nedorite. Așa află, de pildă, personajul cu care trata Mircea T. că acesta din urmă va pleca la un tîrg internațional, într-o delegație. Loc unde se vor întîlni **întîmplător.** Loc unde se vor produce alte „tratații" și unde străinul anunță că amabilitatea lui de pînă atunci se cuvine... recompensată.

Era clipa adevărului. Dacă darurile de pînă atunci mai puteau fi drapate cît de cît de o conduită civilizată, de data aceasta interesul este dezvăluit **franc,** fără menajamente. **Era clipa adevărului, mai ales pentru Mircea T. Lîngă** drumul lui de viață se desfăcea, din acest punct, alt drum, care nu avea unde să ducă decît la impas. Cei mai mulți, ajunși aici, se trezesc. Și nu-i prea tîrziu. Foarte puțini n-au însă această tărie morală. Se împotmolesc în propria nimicnicie. Nutresc iluzia că n-are cum să se afle de fapta lor, care lovește în munca poporului, în interesele lui generale. Și atunci, trădează. Pentru cîțiva arginți, care au fost totdeauna și oriunde, ai rușinii. Mircea T. oferă, ca la o veritabilă tarabă de piață, informații pe care avea datoria să le apere cu strășnicie deoarece se refereau nu la bunurile lui personale, ci la munca, la zestrea de valori ale întregii colectivități. Se „revanșează" față de partenerul străin de afaceri nu cu un pachet de țigări, ori cu o tratație nevinovată, ci cu date foarte importante privind prețul posibil la care sîntem interesați să achiziționăm utilajele etc. Urmărindu-și îndeaproape șeful, unul din subalternii lui Mircea T., contra acelorași atenții, merge și mai departe, **modificînd cîteva clauze contractuale care îl favorizau net pe furnizorul de utilaje.** Mai mult chiar : cînd oameni cinstiți de la întreprinderile beneficiare s-au revoltat pentru calitatea necorespunzătoare a acestor utilaje, nărăviții la arginții trădării s-au constituit ad-hoc, nici mai mult nici mai puțin în avocații furnizorului, încercînd să împace lucrurile, să facă din alb negru și invers. Evident, faptele acestea au fost așezate în lumina tare a adevărului, s-au luat măsurile corespunzătoare pentru ca în locul de muncă respectiv asemenea revoltătoare acte să nu se mai repete.

Dar, cum spuneam și la începutul acestor rînduri, înțelesurile care pot fi extrase dintr-o asemenea întîmplare sînt multiple. Mai întîi de toate, ele cheamă la vigilență sporită, revoluționară, în măsură să apere ca lumina ochilor tot ceea ce a creat și creează prin strădanii eroice poporul nostru. Noi, toți cei ce muncim, sîntem stăpînii de drept și de fapt ai cămărilor de valori ale țării și avem datoria sacră de a păzi cu strășnicie cheile acestor încăperi, de a medita cu responsabilitate comunistă cui încredințăm acestе chei. Iar păstrătorii lor nu pot fi aleși decît după o matură chibzuință, din rîndul miilor și milioanelor de oameni cinstiți. Pentru care dragostea de patrie nu este o marfă de vînzare. Care sînt imuni la capcana „micilor atenții". Cu adînc și viguros respect pentru tezaurul de valori al poporului. Care au învățat să apere aceste valori, cărora le este străină atitudinea de flecăreală și lăudăroșenie păguboasă. Oameni ale căror urechi nu tresar la zornăitul arginților trădării. Patrioți înflăcărați, care pun mai presus de orice binele și interesele poporului din care fac parte cu fiecare fibră a ființei lor. Comuniști și necomuniști, cetățeni cinstiți ai României socialiste.

Ilie TĂNASACHE

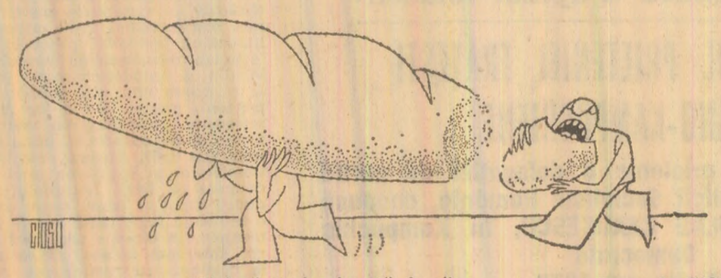

Mănîncă și el o bucată de pîine... *Desen de CIOSU*

LA CULESUL PORUMBULUI, O UNITATE DE MĂSURĂ PRECISĂ:

AȚI REALIZAT VITEZA ZILNICĂ STABILITĂ LA RECOLTARE ȘI TRANSPORT?

O ÎNTREBARE LA CARE SE CERE UN RĂSPUNS AFIRMATIV DIN TOATE UNITĂȚILE AGRICOLE

MERSUL RECOLTĂRII

Imperativul zilei în agricultură îl constituie grăbirea recoltării și depozitării în bune condiții a porumbului. În funcție de coacerea culturilor, de utilajele mecanice și forța de muncă, în fiecare unitate agricolă, în fiecare județ au fost stabilite grafice zilnice privind suprafețele de pe care urmează să fie strînsă recolta, cantitățile care urmează să fie transportate. Îndeosebi în ultima săptămînă, în cooperativele agricole din unele județe: Ialomița, Buzău, Botoșani și altele, vitezele zilnice la recoltarea porumbului au fost îndeplinite și chiar depășite. În alte județe — Olt, Tulcea, Constanța — se constată creșteri și descreșteri de la o zi la alta în ce privește suprafețele de pe care s-a strîns recolta de porumb. Sînt și județe — amintind doar pe cele din sudul țării, unde porumbul este bine copt — care nu au realizat vitezele zilnice la cules. Iată cum a evoluat viteza zilnică de lucru la recoltarea porumbului în cooperativele agricole din cîteva județe:

Județul	Viteza zilnică planificată (hectare)	Viteza zilnică realizată (hectare) 16 oct.	18 oct.	20 oct.
Teleorman	4 200	3 503	3 408	1 100
Ilfov	5 800	5 000	4 880	4 760
Brăila	2 500	1 330	2 245	1 744
Prahova	1 300	654	1 061	1 097
Dîmbovița	1 300	1 240	620	755
Galați	3 200	2 086	1 934	2 468
Vrancea	1 200	650	750	684
Iași	3 000	1 970	1 488	2 000

Din analiza acestor date rezultă că ritmul de lucru este necorespunzător, că există diferențe mari între județele vecine, unde stadiul de vegetație a porumbului este asemănător. Iată de ce comandamentele locale pentru agricultură au datoria să analizeze cum se îndeplinesc graficele zilnice privind culesul porumbului în fiecare unitate agricolă, comună și pe ansamblul județului, să ia măsuri energice pornind de la analiza situației reale din cîmp, care să determine creșterea ritmului de recoltare. Totodată, este absolut necesar ca și transportul să fie corelat cu recoltarea, astfel încît tot ce se strînge în cursul unei zile pînă seara să ajungă la locul de depozitare.

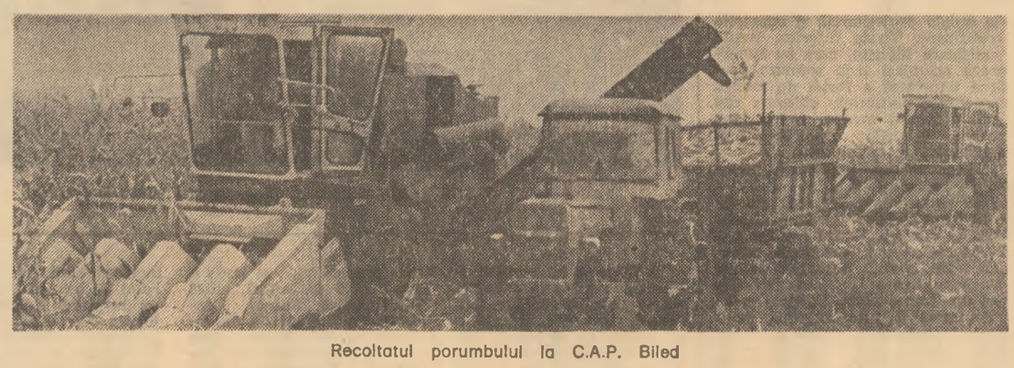

Recoltatul porumbului la C.A.P. Biled

IALOMIȚA: Se strînge repede, dar drumul din cîmp la magazii este anevoios

În județul Ialomița, viteza zilnică la culesul porumbului a crescut simțitor în ultimele zile. Astfel, în cooperativele agricole, de la 3 100 hectare, cît s-a realizat la 16 octombrie — 100 la sută față de cea planificată — s-a ajuns la 3 200 hectare pe 18 octombrie și 20 octombrie. Ca urmare, porumbul a fost strîns de pe o suprafață de peste 100 000 hectare, din cele 157 000 hectare cultivate în întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole. Cu alte cuvinte, se poate spune că recoltatul a intrat în ritmul normal și se apreciază că, realizîndu-se vitezele planificate, lucrările se vor încheia în cursul săptămînii care urmează. Se ridică însă două probleme importante: prima — transportul produselor din cîmp, iar a doua — depozitarea recoltei. Iată cîteva constatări.

În timp ce ritmul recoltării porumbului crește, transportul continuă să se desfășoare nesatisfăcător. Ca urmare, numai în cooperativele agricole din județ se află pe cîmp, recoltat și așezat în grămezi, porumb care însumează 80 000 tone. Și toate acestea pentru că nu sînt bine folosite mijloacele de transport. Se pune întrebarea: camioanele și alte mijloace de transport de care dispun unitățile agricole pot asigura ca recolta să ajungă repede în pătule și magazii? Evident că da. O dovedește experiența cooperativelor agricole fruntașe. În mai multe cooperative agricole, alături de tractoarele cu remorci și autocamioane, la transportul porumbului sînt folosite numeroase atelaje. La cooperativele agricole Gheorghe Doja, Amara, Grivița, Traianu, Munteni Buzău, Balaciu, cu atelajele se fac în fiecare zi cîte 3 și chiar 4 drumuri. Un exemplu în acest sens îl constituie cele 40 de atelaje de la C.A.P. Munteni Buzău, care transportă zilnic între 180 și 200 tone. De la tarlaua C.A.P. Munteni Buzău și pînă la baza de recepție sînt 6 kilometri. Aceeași distanță pe care o parcurg și autocamioanele și tractoarele cu remorci de la cooperativele agricole Cocora și Colelia pînă la baza volantă de la Trancu. Dar ele rar fac trei drumuri pe zi, iar despre patru transporturi — nici pomeneală. Prin urmare, trebuie să se intervină ca, peste tot, mijloacele de transport să fie bine folosite.

A doua problemă — depozitarea. La bazele de recepție există condiții bune pentru descărcarea într-un timp scurt și depozitarea în bune condiții a recoltei. Cu totul altfel se prezintă situația la bazele volante, unde aurul cîmpiei este risipit datorită neglijenței manifestate de șefii de depozit și a tehnicienilor acreditați de I.V.C.P.T. Ialomița. La Ghimpați, știuleții sînt striviți de roțile tractoarelor și remorcilor, de copitele cailor și roțile căruțelor, iar unele panouri de la pătule fiind rupte și nereparate lăsau să curgă din ele mari cantități de porumb. I.V.C.P.T. Ialomița trebuie să intervină cu mai multă hotărîre ca și la bazele volante porumbul să fie bine depozitat.

Mihai VIȘOIU
corespondentul „Scînteii"

IAȘI: Așa ar trebui să se lucreze peste tot, dar de ce nu se lucrează?

În cooperativele agricole din județul Iași, viteza zilnică planificată la recoltarea porumbului este de 3 000 hectare. În ultimele zile, această viteză a fost realizată numai în proporție de 50—65 la sută. De ce? După cum preciza ing. Ionel Adrian, director adjunct al direcției agricole, ritmul lucrărilor este în creștere, cele mai bune rezultate fiind obținute în consiliile intercooperatiste Movileni, Trifești, Popricani și Vlădeni, unde s-au organizat numeroase acțiuni de întrajutorare între unități, ferme, formații de muncă. La cooperativa agricolă din Movileni, fiecare formație de muncă depășește zilnic programul de recoltare cu cel puțin 5—10 hectare. În organizarea muncii, în stabilirea fluxului diferitelor operațiuni, la recoltatul porumbului trebuie să se țină seama de unele particularități locale și îndeosebi de gradul diferit de coacere al lanurilor. Ce se face în această direcție?

La cooperativa agricolă Ciurea se folosesc toate forțele și mijloacele disponibile: în timp ce unii cooperatori taie plantele întregi și le transportă la marginea tarlalelor, alții culeg știuleții. Inginerul Ștefan Vișoianu, președintele cooperativei, ne spunea că cei 850 de cooperatori sînt organizați în 32 de echipe care recoltează porumbul pe suprafețe atribuite în acord global.

Organizarea muncii ca pe roate, după cum ni s-a spus la direcția agricolă, nu este însă peste tot la înălțime. În unele unități s-a așteptat coacerea masivă a lanurilor, în loc să se culeagă porumbul de pe tarlale sau porțiuni mici de teren, pierzîndu-se zile prețioase. În zona Pașcani, în Valea Nijiei și în alte zone ale județului există și acum o mare diversitate de situații — de la porumb ajuns la maturitate și pînă la cel necopt. Iată de ce se impune să fie organizate mai multe acțiuni de întrajutorare, îndeosebi cu mijloace mecanice și de transport, între unitățile învecinate sau chiar între consiliile intercooperatiste.

Organizarea lucrărilor în flux continuu impune o preocupare mai susținută pentru a evita situațiile cînd acest flux este întrerupt înainte de încheierea efectivă a tuturor lucrărilor. Ne referim la faptul că pe mii de hectare, considerate recoltate, plantele de porumb tăiate cu știuleți cu tot se află în glugi pe cîmp, știuleții nu sînt depănușați și, ca urmare, nu au ajuns la destinație, iar terenurile nu pot fi arate. În unitățile din consiliul intercooperatist Belcești, din cele 4 600 ha cu porumb s-au recoltat numai jumătate, iar din acestea nici un sfert nu au știuleții depănușați. Situații de acest fel se constată și în unitățile considerate avansate la recoltat. Întîrzierea depănușării știuleților este una din cauzele care determină ritmul lent al livrării porumbului la bazele de recepție.

În județul Iași suprafețele recoltate mecanic sînt reduse. Ce-i drept, o serie de cooperative agricole folosesc combinele pentru prima dată în acest an. Nu este însă un motiv de reținere din partea specialiștilor și de tergiversare în ceea ce privește introducerea combinelor în lanuri. În raidul întreprins am întîlnit echipamente pentru recoltat porumbul boabe neutilizate nici măcar o singură zi, pe motiv că umiditatea depășește limitele admise. Chiar dacă nu sînt multe asemenea situații, toate echipamentele trebuie utilizate din plin acolo unde se află sau să fie redistribuite unităților cu suprafețe mari de porumb și forță de muncă mai puțină.

C. BORDEIANU
Manole CORCACI

PRINTRE CONSTRUCTORII DE AUTOTURISME DIN CÎMPULUNG

Permanența pasiunii în muncă

La intrarea în uzină, pe un mare panou, la loc vizibil e scris cu litere mari: „Cea mai înaltă facultate este uzina". La această concluzie, bine verificată, a ajuns colectivul Întreprinderii de autoturisme ARO din Cîmpulung în deceniile sale de existență. Expresia, cu un semnificativ înțeles, este profund ancorată în viața uzinei. Aici oamenii au crescut, s-au pregătit pentru muncă și viață odată cu uzina. Pînă în 1944 în această unitate se fabrica hîrtie. În 1953 s-au construit primele 10 motociclete românești. Emoționat, Victor Naghi, directorul întreprinderii, Erou al Muncii Socialiste, își amintește de etapele de dezvoltare a întreprinderii, de entuziasmul colectivului, ca și de obstacolele pe care le-au trecut oamenii și uzina în decursul anilor. Prin 1957, Victor Naghi a fost detașat pe timp de 6 luni la această întreprindere în funcția de director. Avea de acum o activitate de 10 ani în munca de director și o bună experiență în conducerea și organizarea muncii. În perioada detașării a primit sarcină de la conducerea superioară de partid să pregătească construirea primului autoturism românesc.

Deci, de la motociclete la autoturisme. Era o misiune frumoasă, plină de răspundere să fabrici primul autoturism românesc, dar, în același timp, și greu de îndeplinit. Oamenii nu aveau pregătirea necesară, iar tehnica, utilajele erau destul de modeste la acea vreme. Dar în concepția directorului Victor Naghi s-a întipărit adînc încă din anii uceniciei, în meseria sa de strungar, un principiu foarte sănătos. Din vocabularul său au dispărut de mult cuvintele „nu pot", „nu merge" și e de admirat faptul că a reușit în decursul anilor ca aceste cuvinte să dispară din vocabularul întregului colectiv în care muncește. De la bun început s-a trecut cu toată energia la căutarea soluțiilor, fără a se ridica din umeri. Așa s-a ajuns ca anul 1957 să rămînă nești în memoria fiecărui muncitor din uzină și consemnat în cartea de onoare a unității ca un omagiu adus patriei: atunci și aici, la Cîmpulung, s-a construit primul autoturism românesc.

Timpul s-a scurs repede, întreprinderea s-a dezvoltat an de an, s-a perfecționat și modernizat continuu, iar oamenii s-au pregătit temeinic pentru a face față înaltei misiuni încredințate de partid. Zilnic, aici se realizează o producție de 8 milioane, iar în 1985 se va ajunge la o producție de circa 15 milioane lei pe zi.

Iată, așadar, uzina, colectivul ei în fața unui nou salt important în timp. Practic, în următorii șapte ani producția întreprinderii va fi dublată. O creștere care presupune, înainte de toate, un impresionant efort organizatoric pentru folosirea capacităților existente și pentru punerea în funcțiune a noilor obiective. Căci recent s-a aprobat o nouă investiție, fiind cea mai mare investiție pe care a primit-o unitatea în întreaga ei istorie. Printre obiectivele mai importante ce se vor construi sînt: o secție pentru autoutilare de 0,8 tone, o hală pentru tratamente termice, o hală pentru mașini-unelte, o sculărie. De asemenea, se va dubla producția fabricii de matrițe, se va construi o hală pentru sectorul de presaj, vopsitorie și montaj general, se vor realiza și alte obiective care vor duce la extinderea și modernizarea procesului de producție și la îmbunătățirea tehnologiilor de fabricație.

— Toate aceste extinderi și reînnoiri necesită o continuă pregătire și specializare a muncitorilor — ne precizează directorul Naghi. Practic, întregul colectiv al uzinei e preocupat de îmbogățirea continuă a cunoștințelor profesionale, fiecare muncitor fiind într-un continuu examen. Nici nu se poate altfel. O greșeală oricît de mică la arborele cotit sau la alte operațiuni de precizie duce la rebut, la pierderi și, ca atare, se penalizează, diminuînd veniturile muncitorilor respectivi. Uzina este casa noastră și fiecare, de la muncitor la director, trebuie să se simtă direct răspunzător de gospodărirea sa.

Preocuparea pentru continua pregătire profesională, înaltă exigență în aprecierea rezultatelor muncii și stimularea muncitorilor și specialiștilor cu inițiative deosebite — iată cîteva parametri profesionali care au asigurat, an de an, tot mai înalți parametri tehnici autoturismelor de teren românești. Și pentru a nu rămîne o simplă afirmație, amintim că în 1976 două autoturisme ARO din grupa 240 au participat la un concurs organizat de Federația engleză de autoturism. O mașină a fost condusă de un român, iar a doua de un englez și ambele s-au clasat pe primul loc, primind cupa „Safari". O precizare: la acest concurs au participat 100 de autoturisme asemănătoare din diferite țări. Și asemenea performanță nu este singulară. Concludent este și faptul că autoturismul ARO se exportă în prezent în multe țări ale lumii.

Dar aceste realizări cu care se mîndresc, pe bună dreptate, constructorii de autoturisme din Mușcel nu sînt deloc intimplătoare. Vasile Mihu, secretar adjunct al comitetului de partid din uzină, care lucrează de 20 de ani în această unitate, ne-a spus că membrii consiliului oamenilor muncii rezolvă operativ toate problemele pe care colectivul le sesizează și că sînt foarte receptivi la inițiativele și propunerile oamenilor, care le sînt de un mare ajutor în perfecționarea procesului de producție. Există o continuă preocupare atît pentru perfecționarea muncii, cît și pentru asigurarea condițiilor din ce în ce mai bune de muncă și de viață ale întregului colectiv. În această direcție s-a creat în decursul anilor o bogată bază materială. În cadrul unității funcționează o școală de ucenici, o școală profesională, un liceu industrial, o școală de maiștri, o școală de tehnicieni și o facultate de subingineri, curs seral. La școala din uzină învață anual 2 600 de elevi — o adevărată pepinieră de cadre. Anul acesta, școala uzinei a dat unității prima promoție de 48 de subingineri. Acești subingineri vor degreva pe ingineri de o seamă de probleme administrative, creîndu-le mai mult timp pentru munca de concepție.

Grija față de oamenii uzinei nu se oprește aici. Astfel, unitatea mai dispune de un dispensar și o cantină (care are teren pentru cultivat legume și creșcătorii de animale și păsări). Toate acestea au o contribuție însemnată la îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale întregului colectiv. Încă un fapt, aparent mărunt, dar plin de semnificații: cînd un membru al colectivului are un eveniment deosebit în familie, consiliul oamenilor munci este prezent, fie și numai printr-un frumos buchet de flori...

Prezentîndu-ne această puternică zestre socială a uzinei, directorul Victor Naghi — care a devenit în decursul celor 20 de ani de cînd lucrează aici un adevărat părinte — ne spune: „Mă înțelegeți acum mai bine de ce, cînd este vorba de muncă, lucrăm cu unitatea de măsură a celei mai înalte exigențe. În lumea tehnicii noastre, fără disciplină, fără muncă de cea mai bună calitate nu poți rivni la performanță. Iar pentru noi, constructorii de autoturisme, performanța este ca aerul". Și ca să putem respira acest aer al tehnicii moderne ne trebuie oameni principuți. Este unul dintre motivele care ne face că spunem că pentru fiecare „cea mai înaltă facultate e uzina".

Florea CEAUȘESCU

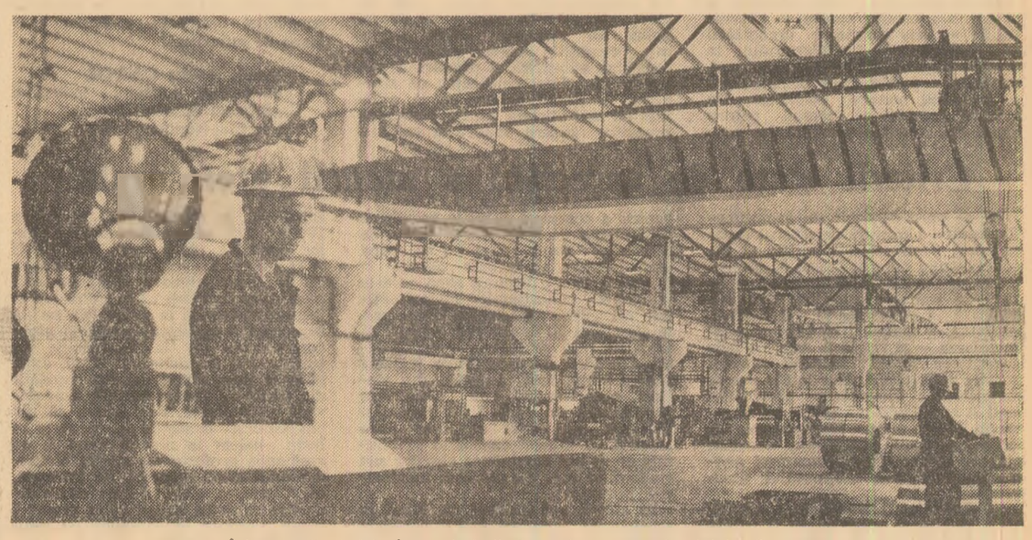

Într-una din halele întreprinderii de prelucrare a aluminiului Slatina

Un important succes al colectivului Întreprinderii de antibiotice din Iași

Acționînd cu eficiență sporită în direcția perfecționării întregii activități tehnico-productive, colectivul Întreprinderii de antibiotice din Iași raportează realizarea prevederilor de plan pe primii trei ani ai cincinalului. Acest succes de prestigiu creează posibilitatea ca pînă la sfîrșitul acestei perioade să se obțină o producție fizică suplimentară în valoare de peste 200 milioane lei, materializată, printre altele, în 63 000 kg antibiotice substanță activă. (Agerpres).

„SCÎNTEIA" PE URMELE „SCÎNTEII"

Constructorul se angajează, beneficiarul omite...

Articolul intitulat *„Salată de vorbe fără strop de ulei"*, publicat în ziarul nostru nr. 11205, a determinat o analiză atentă din partea constructorului a stadiului lucrărilor la Fabrica de ulei din Țăndărei. Făcîndu-se și un mic istoric al acestei investiții, în răspunsul primit din partea **TRUSTULUI DE CONSTRUCȚII INDUSTRIALE BUCUREȘTI,** semnat de ing. **Gh. Marinescu,** director, se menționează: *„Fabrica a fost proiectată în anul 1976, avînd ca soluție de fundare — piloți din beton armat. Apoi, fabrica a fost reproiectată, adoptîndu-se ca soluție de fundare o pernă de loess. Noile soluții constructive au fost date de proiectant în trimestrul III 1977. Perna de loess nu se poate executa însă pe ploaie sau dacă este ger. Așa că începerea lucrărilor în toamna anului 1977 a condus la numeroase stagnări, iar pe timpul iernii nu s-a mai putut face nimic". „Beneficiarul arăta, pe bună dreptate, că i-au sosit circa 400 tone de utilaje, dar a omis să spună că nu a predat constructorului proiectele de execuție a fundațiilor".*

Cum ne așteptam, constructorul se oprește și la măsurile luate pentru recuperarea restanțelor. Poate se va îmbunătăți și colaborarea cu beneficiarul, ceea ce nu prea se întrevede din răspunsul primit, astfel ca în toamna anului viitor să găsim în magazine primele cantități de ulei comestibil fabricat la Țăndărei.

Și totuși, există rezerve de timp

Tot din domeniul investițiilor să ne oprim și la articolul *„Cînd veți trimite utilajele și construcțiile metalice?"* („Scînteia" nr. 11 216), în legătură cu care am primit mai multe răspunsuri din partea unităților restanțiere către constructorii și montorii de la Întreprinderea de țevi din Roman, cărora le era adresată întrebarea din titlu. Iată unul dintre ele.

„Colectivul întreprinderii noastre a analizat stadiul de execuție a presei de perforat și se străduiește să asigure în timp util acest utilaj necesar pentru punerea în funcțiune a noii investiții de la Roman — se scrie în răspunsul primit din partea **ÎNTREPRINDERII „1 MAI" DIN PLOIEȘTI** și semnat de **Dumitru Moldoveanu,** inginerul șef al fabricii de utilaj tehnologic. *În această direcție, subliniem și efortul colectivului Întreprinderii de mașini grele din București, care a executat și ne-a livrat pînă la sfîrșitul lunii septembrie corpul cilindrului și pistonul de la presa amintită. Ca urmare, în luna noiembrie vom putea livra presa necesară întreprinderii din Roman".*

Desigur, răspunsul dovedește că situația a fost analizată cu toată răspunderea și s-au luat măsuri hotărîte pentru producerea și livrarea cît mai urgentă a utilajelor. Totuși, investiția de la Roman este mult rămasă în urmă, iar termenul fixat pentru livrarea utilajelor este cam îndepărtat. Iată de ce încă o analiză a posibilităților existente pentru grăbirea producerii acestor utilaje ar fi cît se poate de utilă.

Deci, numai centrala e de vină?

ÎNTREPRINDEREA DE PRODUSE REFRACTARE DIN ALBA IULIA, care în *„Ilustrata"* apărută în ziarul nr. 11214 era criticată pentru depășirea consumului de energie electrică pe luna august, ne trimite următorul răspuns, semnat de ing. **Emil Mihai,** președintele consiliului oamenilor muncii, și ing. **Ioan Damian,** responsabil energetic: *„Rolul determinant în depășirea consumului de energie electrică pe luna august îl are forul tutelar, respectiv Centrala industrială de produse refractare-Brașov. Aceasta deoarece repartiția cotelor de energie electrică și combustibil nu s-a făcut în mod judicios, în sensul că repartiția nu a fost corelată cu planul de producție și normele de consum aprobate prin normative. Întreprinderea noastră a făcut demersuri pentru repartizarea unor cote apropiate de normele de consum, dar nu s-a rezolvat nimic".*

Nu insistăm mai mult asupra acestui răspuns pentru că, în mod firesc, așteptăm să vedem ce are de spus și centrala de specialitate. Vom reveni.

O clarificare cam... încurcată

Aceasta ar fi concluzia desprinsă din răspunsul trimis de **TRUSTUL DE CONSTRUCȚII INDUSTRIALE TIMIȘOARA,** semnat de ing. **Gheorghe Moldt,** director, după apariția articolului „Ssst! Păstrați liniștea!", în ziarul nr. 11 213. *„Sînt, într-adevăr, unele neglijențe în ce privește organizarea activității pe șantier, nerespectarea programului de construcții-montaj, cît și unele greutăți provocate chiar de beneficiar. Se cuvine să facem însă o precizare. La Fabrica de zahăr din Timișoara se execută două obiective și anume: creșterea capacității fabricii vechi și construirea unei fabrici noi, lîngă cea existentă".* După această precizare, constructorul menționează că, de comun acord cu beneficiarul, a concentrat forțele și mijloacele șantierului la fabrica nouă de zahăr. Imediat urmează însă o frază pur și simplu derutantă: *„Din această cauză, pînă la 15 august, la noua fabrică unele utilaje tehnologice au rămas nemontate".* Din cauza cui? Din cauză că forțele au fost concentrate tocmai la fabrica nouă? Și încurcăturile continuă, pentru ca finalul să fie de-a dreptul inexplicabil: *„S-au luat măsuri de completare a capacităților de execuție și a mijloacelor de lucru, astfel ca fabrica nouă să fie pusă în funcțiune"... „la începutul campaniei din anul 1979".* Deci, toate eforturile făcute au ca rezultat aminarea cu un an a termenului de punere în funcțiune a noii fabrici de zahăr! Așteptăm o precizare mai... precisă.

Ion TEODOR

CONTRASTE

În materie de metal, o logică de fier

Se spune despre maistrul Nicolae Bălan, de la Întreprinderea de utilaj petrolier din Tîrgoviște, că are un „cusur": e veșnic nemulțumit! De ce?

— Simplu: pentru că nu-mi place risipa! Mi se ridică sîngele-n obraz cînd văd pe cîte unul că aruncă o bucată de metal. Cum să-i convingi pe unii, care ani de zile au azvîrlit cu lopata la fier vechi resturile de la debitarea metalului, că, de acum înainte, trebuie să ridice fiecare bucățică de fier și să o predea la magazie?

— Și ați reușit?

— Păi, mai întîi am înființat magazia. Da, magazie cu resturi și capete. Singuri am compartimentat-o, i-am construit rafturi și stelaje. Așa că toți știu ce rost are, îi cunosc, să mă exprim așa, adresa... E o regulă simplă: fiecare bucată este așezată într-un compartiment distinct, în funcție de mărime și calitate. Cînd e vorba să se confecționeze anumite repere, înainte de a tăia materialul nou, fiecare trece mai întîi pe la magazie, se uită în raftul respectiv și își alege material de acolo. Ce mai, deșeurile au scăzut în atelierul nostru de la 7 la sută la 0,5 la sută.

— Totuși, de ce sînteți nemulțumit în continuare?

— Pentru că se poate economisi mai mult metal. Vreau să realizez împreună cu cei de la sculărie o menghină pneumatică la ferăstraiele alternative pentru reducerea porțiunii de prindere în mașină a metalului. Asta înseamnă 15 tone de metal...

Și dialogul a continuat. Ce bine ar prinde întreprinderii tîrgoviștene, care nu reușește să se încadreze în normele de consum la metal, cîțiva alți asemenea nemulțumiți! Și credem că ei există. Trebuie doar... descoperiți. (C. Cârlan).

La „trecute fix..."

La ora cînd apar aceste rînduri, secția de bază a Întreprinderii de prelucrare a maselor plastice Drăgășani trebuia să se afle în funcțiune. Termenul de dare în exploatare a fost însă reprogramat la o dată... nedefinită: sfîrșitul lunii octombrie sau la jumătatea lunii noiembrie a.c. sau... Cauza? Nu sînt de vină nici proiectantul, nici constructorul care, de altfel, a ajuns la un devans de două luni. Atunci? De vină sînt... codițele, încearcă să ne lămurească Marian Giura, directorul întreprinderii. Nu, nu este vorba de gingașele codițe de fetițe! Ci de restanțele unor furnizori în livrarea unor subansamble auxiliare, care condiționează intrarea în funcțiune a capacității respective,: 70 filtre pentru desprăfuire (pe care încă nu le-a asigurat I.M.U.C. București), mai multe rezervoare și ventile pentru dirijarea aerului (furnizor I.M.U.T. Moreni), precum și dozatoarele gravimetrice (contractate cu întreprinderea „Balanța"-Sibiu). Și, fiind vorba de codițe, poate se vor gîndi cei vizați să impletească mai bine în munca lor disciplina contractuală cu spiritul de răspundere. (Ion Stanciu).

Surpriza din conteiner

Fără vola lor, cooperatorii de la „Aria Harghitei" din Odorhelu Secuiesc au asistat la un număr de iluzionism. E drept, cam mult prea întins în spațiu și timp. „Spectacolul" a început într-o gară, pe la 15 martie a. c., cînd s-a expediat un conteiner (nr. 700 987) cu scrisoarea de trăsură nr. 476 877. Conținut: 770 bucăți cozi de tîrnăcop, în valoare de 7 507,50 lei fix. Ajuns la destinație, după o călătorie de peste două săptămîni (3 aprilie), beneficiarul — I.C.R.M. Cluj-Napoca — are surpriza să găsească în acest conteiner nu cozile de tîrnăcop așteptate, ci... 30 bucăți tamburi de metal, în valoare de 10 000 lei. Nedumerit, beneficiarul returnează furnizorului tamburii din metal, cerîndu-i cozile de tîrnăcop. Și le-a primit. Dar furnizorul? Are un plus în inventar de 30 tamburi din metal, ce depășesc valoarea mărfii rătăcite. Cum s-au metamorfozat cozile în tamburi? Sîntem curioși să aflăm cine este autorul acestui număr de iluzionism. Poate ne comunică ceva și C.F.R.-ul. Oricum, tamburii există. Dar cozile? (Dumitru Manole).

ÎN DEZBATERE PUBLICĂ

PROIECTUL LEGII ÎNVĂŢĂMÎNTULUI

Orientare fermă spre politehnizare

Proiectul Legii învățământului reflectă pe deplin claritatea cu care secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, evidențiază, în permanență, calitățile omului nou, stăpîn pe cele mai înaintate cuceriri ale științei și cunoașterii umane, caracterizat prin înalte virtuți politice și morale, prin pasiune pentru muncă și creație, prin îndrăzneală în gîndire și acțiune, prin cutezanță în promovarea noului în întreaga viață socială. Proiectul legii cuprinde și sintetizează, pentru prima dată, într-o concepție unitară, întreaga varietate de forme de pregătire și perfecționare a diferitelor categorii de oameni ai muncii — prin licee, școli profesionale, de maiștri, cursuri de calificare și învățămîntul agrozootehnic de masă — forme impuse de cerințele dezvoltării impetuoase a economiei noastre naționale în actuala etapă, precum și în viitor. Este enunțat ca principiu fundamental al învățămîntului principiul politehnizării, al îmbinării strînse a muncii, învățămîntului și cercetării — factori primordiali pentru progresul multilateral al patriei. Sînt stabilite prevederi care să asigure policalificarea, trecerea de la o specialitate sau activitate la alta, cadru propice atît pentru satisfacerea în condiții superioare a intereselor generale ale societății, cît și pentru dezvoltarea multilaterală a personalității umane.

Doresc să subliniez că proiectul legii cuprinde ideea nobilă că actul perfecționării profesionale este ridicat la rang de necesitate a omului de orice virstă, că sînt o cerință imperioasă a vieții moderne pregătirea și perfecționarea continuă, însușirea rapidă a celor mai noi cunoștințe, corespunzător ritmului în care acestea apar. Aceasta înseamnă că învățămîntul de azi are în vedere omul vremii noastre, dar și omul viitorului, în continuă desăvîrșire profesională și etică. În calitate de profesoară la Grupul școlar de chimie din Piatra Neamț, de pe lîngă Centrala industrială de fire și fibre chimice Săvinești, pot să afirm, cu toată certitudinea, că ideea unității învățămîntului cu producția se cerea legiferată ca o realitate pregnantă, ca o cerință fundamentală a dezvoltării patriei noastre. Școala și uzina reunesc, în activitatea noastră de pregătire teoretică și practică, deopotrivă elevi de la cursurile liceale de zi și serale, de la școala de maiștri, de la școala profesională și cursurile de calificare. Virste diferite, trepte de calificare diferite, care se subordonează aceluiași scop comun : pregătirea temeinică a forței de muncă pentru noile platforme chimice din cadrul centralei noastre industriale, formarea viitorilor constructori ai socialismului și comunismului.

Consider perfect justificată includerea în proiectul legii a prevederilor cu privire la cercetarea științifică în învățămîntul liceal, profesional și de maiștri. Există realmente și în cadrul acestui învățămînt preocupări creatoare, pasiune pentru nou, fructificate în realizări, de multe ori remarcabile. Spiritul creativ ar putea fi stimulat mai mult prin implicarea mai intensă a personalului didactic, a elevilor din aceste sectoare în activitatea de cercetare ce se desfășoară în întreprinderi, fapt care ar trebui enunțat, cu mai multă claritate și precizie, în art. 110 al proiectului Legii învățămîntului.

Prof. Maria UȚĂ
directoarea Grupului școlar de chimie din Piatra Neamț

Sub semnul egalității în drepturi — învățămîntul în limbile naționalităților

Proiectul Legii învățămîntului, supus dezbaterii publice, suscită un viu interes în rîndurile opiniei publice, deoarece, după cum se menționează chiar de la început, învățămîntul asigură înfăptuirea politicii partidului și statului privind pregătirea cadrelor pentru toate domeniile activității economice și sociale, pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane, formarea și dezvoltarea conștiinței socialiste a tineretului.

Conceput ca un sistem unitar, învățămîntul din țara noastră asigură tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate, o pregătire corespunzătoare cerințelor etapei actuale de dezvoltare a României, stabilind durata obligatorie a învățămîntului la 10 ani. Un capitol aparte — Capitolul IV — este consacrat organizării și desfășurării învățămîntului în limbile naționalităților conlocuitoare, expresie a profundului democratism al societății noastre socialiste. Un avantaj deosebit se creează pentru elevii din rîndul naționalităților conlocuitoare care, potrivit legii, pot susține în limba maternă probele la concursurile de admitere din disciplinele pe care le-au studiat în această limbă. În proiectul legii este înscris nu numai dreptul fundamental de a învăța în limba maternă, ci și măsuri pentru asigurarea cadrului material propice exercitării acestui drept. Este stipulată, astfel, la art. 89, îndatorirea Ministerului Educației și Învățămîntului de a asigura pregătirea și perfecționarea personalului didactic, manualele și alte materiale didactice necesare învățămîntului în limbile naționalităților conlocuitoare.

Prevederile proiectului legii sînt ilustrate pe viu în școala noastră. La cursurile de zi, peste 1 200 de elevi învață în limba maghiară, limba lor maternă. Avem asigurate condițiile corespunzătoare de pregătire științifică și practică a viitorilor muncitori calificați ; ne străduim, la rîndul nostru, să le utilizăm cît mai eficient pentru temeinica pregătire pentru muncă și viață a elevilor. Acționăm, de asemenea, prin autodotare, pentru îmbogățirea și modernizarea bazei materiale a liceului. În această ordine de idei, cred că este binevenit art. 168 din Capitolul XIII, referitor la îndatorirea ministerelor și celorlalte organe centrale ale administrației de stat și consiliilor populare de a asigura unităților de învățămînt cu dublă subordonare baza materială necesară funcționării în bune condiții a acestora. Îndeosebi pentru liceele cu profil tehnic, sprijinul activ al ministerelor de resort, al forurilor tehnice în organizarea și desfășurarea procesului instructiv-educativ va contribui la mai buna pregătire, teoretică și practică, în strînsă legătură cu cerințele economiei naționale, a noilor eșaloane de muncitori.

Prof. Boda CAROL
directorul Liceului industrial „Brassai Samuel" din Cluj-Napoca

Criterii clare de apreciere a muncii profesorului

Mi se pare deosebit de semnificativ, pentru a contura caracterul revoluționar, democratic, științific al învățămîntului nostru, faptul că proiectul Legii învățămîntului definește cu claritate unitatea celor trei obiective de bază ale procesului instructiv-educativ — muncă, învățămînt și cercetarea — și ridică la rang de lege necesitatea sporirii calității întregii noastre activități. Subscriind la marea majoritate a prevederilor proiectului legii și angajîndu-mă să fac tot ce-mi stă în putere pentru transpunerea sa în viață după legiferare, socotesc necesar să fac cîteva propuneri pentru îmbunătățirea conținutului acestuia.

La Capitolul II, Secțiunea 3, art. 39, ar fi util să se menționeze și calificativul (nota) minim cerut candidaților pentru a promova în treapta a II-a a liceului. Această precizare este necesară deoarece uneori ne vedem nevoiți să declarăm admiși candidați care au obținut doar note sub 5, pentru a completa locurile prevăzute prin planul de școlarizare. Sînt de părere că, chiar dacă nu se ocupă toate locurile, nu trebuie admiși în treapta a II-a a liceului elevi care la verificarea cunoștințelor nu au obținut cel puțin nota 5. De asemenea, în Capitolul XIV, art. 171, gîndesc că ar fi bine să se înscrie obligativitatea acordării de calificative inclusiv pentru activitățile practice din ateliere, nota minimă de promovare fiind și aici cel puțin 5. La Capitolul IX, art. 121, cred că și-ar avea locul și un alineat conținînd sancțiunile ce se pot administra elevilor sau studenților care nu respectă îndatoririle prevăzute.

În sfîrșit, mă gîndesc că, luînd în considerare o părere mai generală a opiniei publice școlare, anume ca munca personalului didactic să fie apreciată și în funcție de rezultatele concrete, efective ale elevilor, în proiectul legii ar putea să-și găsească loc o prevedere corespunzătoare. Bunăoară, în Capitolul X, Secțiunea IV, art. 137, pentru obținerea gradelor didactice (definitivat, gradele II și I) s-ar putea introduce mențiunea ca, pe lîngă promovarea examenelor respective de către cadrul didactic și inspecția specială la clasă, să se ia în considerație și calificativele acordate elevilor săi la examenele de treaptă sau bacalaureat. Căci, după părerea mea, oricît de bine pregătit din punct de vedere teoretic s-ar dovedi un profesor, dacă elevii săi nu pot asimila cunoștințele predate în lecții măcar la nivelul notei 5, un asemenea profesor nu merită obținerea unui grad superior. Se întîmplă, nu o dată, ca elevi ai unor cadre didactice ce dețin uneori chiar gradul I să se prezinte la examene cu mult sub nivelul cerințelor.

Prof. dr.
Gheorghe SLAVICI
directorul Școlii generale nr. 11 din Botoșani

O arteră urbanistică în plină modernizare : Bulevardul 1 Mai din Capitală Foto : S. Cristian

Izvorul proaspăt al dramaturgiei: prefacerile revoluționare din viața socială

Evoluția artei scenice în epoca noastră și, în cadrul ei, experiența recentă a teatrului românesc atestă că se poate face spectacol teatral din orice fel de text literar, din proză și versuri, cu sau fără muzică, din publicistică și chiar fără text, cum ne convinge pantomima. Oricare ar fi însă derivatele spectaculare ale acestei proteice arte, mereu aceeași și mereu alta, împrumutînd de fiecare dată haina și spiritul epocii sale, temelia teatrului, așa cum există el de peste 2 500 de ani, așa cum l-am moștenit de la grecii antici, rămîne dramaturgia. Literatură bivalentă, scrisă pentru a fi jucată, element peren al efemerei opere de artă care e spectacolul, dramaturgia îi oferă teatrului substanța poetică aptă a dobîndi viață scenică, personajele chintesențiale reprezentînd ipostaze ale omului surprins în situații și conflicte revelatoare, în determinantele sale social-istorice. Așadar, implicarea socială a teatrului, angajarea sa în procesul complex de educare a oamenilor, de dezvoltare a conștiinței socialiste se realizează în primul rînd pe temelia dramaturgiei, a acestei dramaturgii care își trage seva din istoria mai veche sau mai apropiată a poporului nostru — privită în lumina contemporaneității, dar și din realitatea dinamică a zilelor noastre ; din adîncile prefaceri revoluționare ale societății noastre, care marchează profund relațiile dintre oameni, modul de gîndire și simțire al oamenilor, profilul moral, spiritual al omului. În cadrul acestor prefaceri, omul este subiect și obiect totodată. El este autorul și, în același timp, scopul lor final, beneficiarul, cum se spune în termenii economici. Splendidă polivalență, cuprinsă în principiul umanismului revoluționar, călăuzitor al întregii noastre vieți, materiale și spirituale, al întregii noastre activități creatoare.

Definindu-se ca gen prin conflict, prin acțiune, dramaturgia este genul cel mai apt a reprezenta dialectica dezvoltării, lupta contrariilor, contradicțiile specifice procesului de dezvoltare, confruntările de idei, de mentalități, de opinii, de poziții. Dezvoltarea nu înseamnă o înaintare lină, placidă, fără obstacole. Dezvoltarea e un proces viu și unde e viață e și dialectică, adică luptă, adică dramă. Dramaturgia e chemată să reflecte, să dezbată acest proces, al dezvoltării spre socialism și comunism, în trăsăturile sale esențiale, în dinamica sa revoluționară, așa cum se manifestă el în conștiințele oamenilor, în relațiile dintre ei, în raporturile individului cu colectivitatea. Nu numai „efectele secundare" ale procesului major, de înaintare, pot fi dramatice. Însuși acest proces, care înseamnă de fiecare dată învingerea unor inerții, unor dificultăți, unor „stări" aparținînd vechiului, trecutului, cuprinde în sine interogații, coliziuni, mutații în și între indivizi, în și între grupuri sociale sau profesionale, surse inepuizabile de conflicte dramatice.

Sigur, dramaturgia (literatura în general) nu operează cu categorii sociale, cu noțiuni abstracte, ci cu personaje vii, complexe, puternic individualizate. Fiecare personaj e un unicat sau ar trebui să fie. Dar el poartă în sine în același timp trăsăturile unei categorii morale, sociale, umane, particularizate prin talentul autorului pînă la stadiul inconfundabil, irepetabil. Într-o vreme de început, categorialul a dominat asupra individualului în construcția unor personaje din dramaturgia noastră nouă, ajungîndu-se adesea la scheme. Fuga, legitimă, de schematism poate duce însă, și a dus destul de des, la exacerbarea unor detalii nesemnificative, a incidentalului, a întîmplătorului de minoră însemnătate. Se pierde atunci din valoarea de cunoaștere, de înțelegere a sensurilor fundamentale și, prin aceasta, din forța de influențare a dramaturgiei asupra conștiințelor.

În evoluția ei, dramaturgia noastră s-a dovedit din ce în ce mai aptă a participa la procesul transformării morale a oamenilor, prin detectarea unor procese de conștiință, dezbaterea tensionată a unor probleme de interes major, relevarea unor aspecte semnificative ale noilor relații dintre oameni. În lumina idealului moral al umanismului revoluționar, dramaturgia cea mai recentă denunță impostura, lașitatea, carierismul, face procesul unor greșeli ale trecutului, întreprinde laborioase analize psihologice pentru a decela fisurile unor existențe aparent exemplare. În mai mică măsură își propune dramaturgia să pătrundă în zone mai adînci, ale raporturilor dintre individ și societate, de pildă, pentru a descifra noile aspecte, noile sensuri ale acestor raporturi, așezate la noi pe baze principiale, fundamental noi, prin lichidarea exploatării omului. Or, aceste noi raporturi nu s-au format și nu se consolidează în mod lin, fără probleme, fără dificultăți. Ele constituie, pot constitui sursa unor conflicte revelatoare pentru perspectivele deschise dezvoltării individului în noua orînduire, în strînsă legătură cu însăși dezvoltarea conștiinței sale civice și morale, cu creșterea responsabilității sale față de interesele colectivității. Iată din nou un raport dialectic pe care dramaturgia ar trebui să-l investigheze mai în profunzime. După cum, mai în profunzime ar trebui să investigheze un alt raport fundamental, acela dintre om și muncă, determinant pentru viziunea despre lume, pentru profilul moral și civic al oricărui individ. Nu e vorba, desigur, ca pe scenă să fie aduse furnale în plină activitate sau motoare diesel sub presiune. E vorba de găsirea unor mijloace artistice convingătoare pentru exprimarea unor raporturi fundamentale, de amplă rezonanță socială, constituind cadrul definitoriu al caracterelor, al formării și dezvoltării conștiinței sociale. Suflul amplu al socialului condiționează dimensiunile majore ale conflictului dramatic. După cum zborul înalt al gîndirii filozofice condiționează valoarea de generalizare, forța de penetrație a adevărului artistic, claritatea viziunii dramatice asupra realității.

Gîndirea filozofică, materialismul dialectic și istoric călăuzesc poezia dramatică spre dezvăluirea adevărurilor esențiale, spre afirmarea activă, convingătoare, limpede a idealului înalt al societății noastre. Dialectica nu înseamnă numai negare, ci și afirmare, afirmare implicită, dar și explicită, deschisă, fermă. Afirmare nu prin rostirea unor sentințe cu caracter de dogmă, ci prin mijloacele artistice specifice dramei, prin acțiunea personajelor, prin confruntarea unor poziții.

Procesul complex al educării socialiste multilaterale a oamenilor presupune din partea dramaturgiei prezența activă atît în miezul evenimentului, cît și în adîncurile conștiinței umane, în descifrarea sensurilor fundamentale ale destinului pe care omul însuși și-l făurește. Nu obsesiva și unilaterala întoarcere spre același punct dureros al unui trecut apropiat depășit cu vigoare și demnitate, ci privirea limpede, scrutătoare, dinamică asupra prezentului incorporînd experiența trecutului în perspectiva viitorului definește cu adevărat sensul activ, militant al dramaturgiei noastre actuale.

Margareta BÂRBUȚĂ

FAPTUL DIVERS

Arheologică

Cooperatorii din Șieu-Odorhei (Bistrița-Năsăud) lucrau de zor la plantarea puieților de pomi din viitoarea lor livadă. Deodată, cineva a strigat : „Opriți lucrul !". Oamenii s-au uitat în jur, mirați. „Incidentul" fusese produs de un... buldozer, a cărui lamă scosese la iveală o serie de mărturii arheologice care s-au dovedit — după aprecierea specialiștilor de la muzeul județean — de o inestimabilă valoare. S-au efectuat apoi săpături și s-au descoperit mai multe locuințe din secolele VII—VIII e.n., precum și numeroase obiecte de podoabă, ceramică, unelte. Fie ca pînă va intra livada pe rod să tragă și cercetătorii concluzii la fel de rodnice.

Țînci de ispravă

Patru țînci din comuna Ciuruleasa, județul Alba, mergeau pe șosea. Cînd, deodată, au zărit în mijlocul drumului un portmoneu cu o mare sumă de bani. Toți patru s-au îndreptat de îndată spre sediul miliției. De acolo au ieșit la fel, tăifăsuind, cu glasurile lor de clopoțel. Acum aveau și un subiect nou de discuție : despre „nenea milițianul" care le-a strîns mîna voinicește, care le-a promis că o să-i caute pe păgubaș, care păgubaș se va bucura tare mult, și dacă are și el copii, o să-i învețe să fie la fel ca ei...

Misterul foilor albe

Poșta de ieri ne-a adus, între altele, un colet trimis de cititorul nostru Pavel Tărcatu din Brăila. În colet — 2 cărți, amîndouă apărute în editura „Dacia" din Cluj-Napoca și tipărite la întreprinderea poligrafică din localitate. Coletul este însoțit de o scrisoare-explicație : „În ce mă privește, am toată admirația pentru munca tipografilor noștri, care realizează adeseori adevărate bijuterii bibliofile. Dar iată că aceste două cărți pe care vi le trimit au același cusur. În prima („Sfîrșitul rețelei Iason") paginile 34 și 35 sînt complet albe, iar în a doua („Al doilea adevăr") există tot două pagini, 158 și 159, complet albe. De ce tocmai mie să mi se întîmple una ca asta ?".

Nu numai dumneavoastră. Un alt cititor ne-a trimis romanul „Mapa cenușie G.R." din care lipsesc... 145 de pagini (!) de la 17 la 161. În schimb, partea a doua a cărții este de... 2 ori, ca să fie și să se găsească...

Trifoi cu... 49 de oi

Într-una din zilele acestea frumoase de toamnă lungă, printre cooperatorii din comuna Fundeni, județul Ilfov, s-a răspîndit vestea că 49 de oi din turma lor au fost — cum se zice — sacrificate.

— Din ce cauză ? Ce s-a întîmplat ? — s-au întrebat ei.

Răspunsul aveau să-l dea cercetările întreprinse imediat. Astfel, s-a stabilit că de vină a fost ciobanul, care a ținut prea mult oile la pășunat pe o tarla cu trifoi verde...

Ghici cine a pierdut pariul ?

— Eu pariez pe cămașa de pe mine — a spus Costea Bontea.

— Și eu pe ceasul de la mînă — a adăugat Maria Moldoveanu.

Pariu pus de doi brăileni, la întrebarea altui brăilean, Vasile Petroniu : „Pe ce puneți pariu că la ora asta barul «Traian» este deschis ?". Răspunsurile fiind cele de la început, iar barul aflat în afara orelor de program, V. P. s-a considerat cîștigător, le-a înșfăcat celor doi ceasul și cămașa, și pe-aci ți-e drumul. V. P. a fost pus în discuția colegilor săi de muncă de la I.T.A. Brăila, care i-au explicat, între altele, că pariurile sînt de două feluri : pariuri care se fac și pariuri care nu se fac. Și cum el a făcut ce nu se face...

Patru copii în căutarea tatălui

Procurorul Eugen Iacobescu din Slatina ne scrie — cum precizează dînsul — „în numele a patru copii minori în vîrstă de la 6 la 12 ani". Despre ce este vorba ? De 6 ani de zile, tatăl lor i-a părăsit, fără să le mai dea o mînă de ajutor și nici măcar o veste unde se află. Se numește Radu Gheorghe, născut la 15 mai 1945, în comuna Oboga, județul Olt, cu ultimul domiciliu în aceeași localitate. „Cu toate investigațiile întreprinse pînă acum — ne scrie procurorul — acesta nu a putut fi găsit. Iată de ce rugăm pe cititorii care-l cunosc sau știu unde se află Radu Gheorghe să anunțe organele de miliție sau procuratura din Slatina. Precizăm că soția nu poate primi nici măcar alocația pentru copii". Te pomenești că o încasează tot el...

Rubrică redactată de
Petre POPA
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

CARNET PLASTIC

Expoziția Rolf Nesch

În rotonda Sălii mici a Palatului este deschisă expoziția unuia dintre cei mai importanți graficieni norvegieni — artistul de origine germană **Rolf Nesch**. Lucrările expuse reprezintă o selecție din bogata activitate desfășurată de artist în perioada 1932—1975. Ele sînt mărturia sintezei personale la care a ajuns artistul în urma unor îndelungi căutări, sinteză în care spontaneitatea și știința, caracterul decorativ și gravitatea, influențe ale artei primitive și o minunată stăpînire a tehnicilor gravurii se află într-o organică simbioză, în măsură să pună în evidență laturi ale individualității unui artist care și-a privit cu maximă seriozitate creația. Mai presus de toate, Rolf Nesch este unul din cei mai de seamă reprezentanți ai expresionismului, considerat în Norvegia drept succesorul lui Edward Munch. Nu numai studiile la Academia de arte din Dresda, dar mai ales exemplul artei lui Kirchner și Munch au jucat un rol hotărîtor în această privință. S-ar putea spune că dacă norvegianul Munch a avut o influență hotărîtoare asupra expresionismului german, la rîndul său, germanul Rolf Nesch a dat un impuls hotărîtor expresionismului din țara sa de adoptțiune. De altfel, după cum artistul însuși mărturisea, gravura a reprezentat pentru el o necesitate interioară, un mijloc de concretizare a aspirațiilor sale artistice.

Nesupportînd dispreț ul cu care arta sa era întîmpinată în Germania nazistă, artistul s-a refugiat în anul 1933 în Norvegia. „Sub constrîngere nu voiam să lucrez — mărturisea el. După o matură chibzuință am ales Norvegia. O țară care are pe Munch, îmi ziceam, trebuie să fie bună". La Helwik sau Oslo, retras mai tîrziu în singurătatea de la Aal în Hallingdal, artistul și-a desăvîrșit necontenit tehnica de imprimat. După cum o atestă și prezenta expoziție, timpul nu a marcat o diferență foarte accentuată între lucrările create de-a lungul a mai bine de 40 de ani. Sînt însă foarte evidente reluarea aceleași teme și simboluri, preocuparea, de pildă, pentru măștile populare, pentru măștile de carnaval, a căror primă regulă e simplificarea, sinteza expresivă.

Unitatea ansamblului de lucrări pe care expoziția o prezintă aparține mai mult registrului temperamental, unui anumit mod de a înțelege și transpune observații și ginduri care-și au originea în realitatea imediată a naturii sau artei populare. Ele îți dau sentimentul că te afli în fața unui univers artistic în care intră deopotrivă elemente ale naturii și oameni, a unui univers în întregime creat în laboratorul unui alchimist al culorii. Căci, trebuie să o spunem, căutările și izbînzile artistice ale lui Rolf Nesch țin și de această investigare pasionată a posibilităților cromatice pe care le poate oferi placa de imprimat. Sugestie și sinteză, discontinuitate (izolînd unele elemente ale lucrării, artistul le multiplică puterea de percuție) sînt efecte realizate deliberat. Ele mărturisesc aceeași vivacitate senzorială pe care o afestă folosirea culorii.

Expoziția care prezintă lucrările unuia dintre cei mai apreciați și reprezentativi artiști norvegieni contribuie, o dată mai mult, la o mai bună cunoaștere și apropiere spirituală a țărilor noastre.

Marina PREUTU

tv

PROGRAMUL 1

12.00 Telex
12,05 Roman-foileton : Putere fără glorie
12,55 Curs de limba spaniolă
13.20 Muzică distractivă
14.05 România pitorească
14,35 Cîntece și serenade
15,15 Stadion
16,50 Agenda culturală
17,20 Clubul tineretului
18,20 Săptămîna politică internă și internațională
18,35 Antologia filmului pentru copii și tineret
19.30 Telejurnal
19,50 Viața rațională
20,00 Teleenciclopedia
20,45 Film serial : Om bogat, om sărac. Episodul 19
21,35 Întîlnire cu satira și umorul
22,10 Telejurnal
22,30 Melodii românești de ieri și de azi

CARNET CULTURAL

● *VRANCEA.* La Focșani a avut loc simpozionul „Istoria și civilizația geto-dacilor în bazinul Siretului, în epoca formării principiului stat dac centralizat și independent". Au participat specialiști ai muzeelor din Brăila, Bacău, Buzău, Galați, Roman, Tecuci și Focșani. Cu acest prilej a fost deschisă la muzeul de istorie și etnografie din localitate expoziția „Civilizația geto-dacilor în bazinul Siretului". (Dan Drăgulescu). ● *ARGEȘ.* Sub genericul „Arc peste timp", la Curtea de Argeș s-a încheiat cea de-a opta ediție a „Săptămînii istoriei și culturii argeșene". În comuna Godeni, un colectiv de tineri artiști amatori, sub conducerea învățătorului Gheorghe Bulescu, a prezentat în premieră în fața sătenilor piesa „Prețul" de Ion Băieșu. Între 20 și 22 octombrie, la Casa de cultură a sindicatelor din Pitești are loc ediția a III-a a festivalului-concurs interjudețean al chimiștilor „Retorta de argint". (Gheorghe Cîrstea). ● *BUCUREȘTI.* Ieri s-au deschis trei noi expoziții de artă plastică : la Galeriile de artă ale municipiului București — expoziția pictorului Costin Neamțu ; la galeriile de artă „Eforie" — expoziția „Itinerar italian" a pictorului Virgil Preda ; în holul Teatrului Mic — expoziția de artă decorativă a plasticienei Bonifacia Petrescu. (Fl. Dinu). ● *BACĂU.* În cadrul manifestărilor prilejuite de împlinirea a 60 de ani de la făurirea statului național unitar român, sala Teatrului dramatic „Bacovia" a găzduit o sesiune științifică organizată de consiliul județean de educație politică și cultură socialistă, la care și-au adus contribuția cadre universitare din București, Iași și Bacău. La așezămîntul de cultură „Rosetti Tescano — George Enescu" din Tescani a avut loc un colocviu pe tema „Tescanii și ideea unității naționale", la care au luat parte specialiști și cadre didactice, cetățeni din localitate. (Gheorghe Baltă). ● *CLUJ.* Galeria mare a Filialei din Cluj-Napoca a Uniunii artiștilor plastici găzduiește expoziția județeană de grafică. Sînt prezentate peste 90 de lucrări semnate de 40 de artiști plastici. Membrii cercului de arheologie de la Școala generală din comuna Iclod, județul Cluj, participă, alături de un grup de arheologi de la Muzeul de istorie din Cluj-Napoca, la săpături pe malul Someșului Mic, unde s-au găsit urme ale unor așezări din perioada neolitică. (Alexandru Mureșan). ● *MEHEDINȚI.* Profesorii și elevii Liceului industrial din Strehaia au organizat, la casa orășenească de cultură, un medalion „Ștefan Odobleja". Tot cu acest prilej, societatea tehnico-științifică și cultural-educativă din cadrul liceului și-a luat numele acestui savant. „60 de ani de la unirea Transilvaniei cu țara" — a fost tema unei dezbateri organizate la clubul „Patria" din Drobeta-Turnu Severin. La combinatul de celuloză și hîrtie s-a desfășurat medalionul literar „100 de ani de la nașterea scriitorului G. Mihail Zamfirescu". (Virgiliu Tătaru). ● *SĂLAJ.* La Casa de cultură a tineretului din Zalău, în cadrul manifestărilor din Festivalul național „Cîntarea României" a fost evocat momentul de acum 100 de ani cînd, pe versurile poetului sălăjean Ioniță Scipione Bădescu, armata independenței a intrat triumfală în București, cîntînd „Oda armatei române". Tot la Zalău, în holul cinematografului „Scala", Inspectoratul județean de miliție Sălaj, serviciul circulație, a deschis o expoziție cu fotomontaje și caricaturi care vizează aspecte concrete ale circulației rutiere din județ. (I. Mureșan).

NOTE DE LECTURĂ

Ioan ALEXANDRU :

„IUBIREA DE PATRIE"

Am fi tentați să vedem în recentul volum al poetului Ioan Alexandru, „Iubirea de patrie", apărut la editura „Dacia", o curentă și obișnuită activitate publicistică inserată săptămînal în paginile revistelor literare. Această primă impresie este întărită nu numai de cuprinderea tematică, cum vom vedea mai departe, extrem de diversă, ci și de modalitățile literare folosite, de la eseu și tabletă pînă la reportaj sau studiu istorico-literar întins pe multe pagini și realizat după toate canoanele cerute de cercetarea științifică. În ceea ce privește cuprinderea tematică, pentru a reveni la observația de la început, diversitatea ei se datorește predilecției autorului pentru investigarea unor teritorii foarte diverse ale realității culturale. Vom întîlni astfel pagini dedicate lui Neagoe Basarab, Varlaam, Eminescu, Goga, Blaga, Onisifor Ghibu, lui Luchian sau Brâncuși, tot atîtea zone de afinitate ale poetului cu înaintașii, dar și crochiuri sentimentale despre Rembrandt, Ribera, El Greco sau Vermeer, neîndoielnic fapte de cultură pentru poet. Autorul trece neîncetat de la peisajul românesc, văzut și simțit prin semnificația lui istorico-spirituală, prin marile lui ctitorii durate în piatră, lemn sau slovă tipărită, la peisajul altor locuri mai îndepărtate, de unde culege impresii de călător sensibil la importante momente creatoare. Alături de aceste însemnări de călătorie trebuie să remarcăm și unele contribuții personale la analiza tehnicii poetice și la definirea unor noțiuni ca parabolă, metaforă, personificație, simbol, alegorie, paralelism etc., și avem schițată diversitatea de preocupări ale autorului.

Cartea are o lăuntrică unitate simțită fără echivoc în această exterioară diversitate, deoarece „Iubirea de patrie" rămîne în fond o meditație lirică despre poet și poezie, despre relația acestora cu lumea înconjurătoare. Pentru poet, orice creație este un început, un început perpetuu, ca zidirea meșterului Manole. Ceea ce îi dă durabilitate este tocmai prezența ei într-un spațiu care o modelează și căruia îi imprimă o anumită specificitate. Tocmai de aceea, așa de apăsată și consecventa relație dintre poezie și patrie, dintre creație și spațiul natal, dintre părinți și copii, pentru a sublinia fără echivoc faptul că lirica, „fiind cunoaștere prin sentiment, implică din capul locului lumea în care trăiești, natura și oamenii, piatra și pămîntul, viața și moartea, graiul și obiceiurile statornicite în timp pe un anume topos al planetei". Avînd de satisfăcut atîtea imperative, ne apare firească observația poetului, după care „cel mai greu este să scrii poezie patriotică, pentru că ea este marea poezie din toate timpurile".

Volumul reprezintă în substanța lui o pledoarie pro domo, o reflecție mai mult sau mai puțin argumentată teoretic despre propriul său mod de a gîndi și realiza poezia. De aceea nu trebuie să ne mire subiectivitatea puternic afișată, închiderea în propriile tipare sau în cele apropiate de aceste tipare. Ar fi așadar contrar înțelegerii rosturilor acestui „jurnal de poet" dacă am încerca să facem din el o artă poetică exprimată coerent într-un sistem, așa cum a realizat nu de mult Ștefan Augustin Doinaș în „Orfeu și tentația realului". Dator propriilor iubiri, poetul nu vede în afară — nici nu-și propune de altfel să se oprească lucid și științific asupra modalităților diverse de realizare ale poeziei contemporane. Atunci cînd tentația teoretizării se face simțită, descoperim imediat locul comun și nebulozitatea gîndirii, apelul la simbolistica uneori obscură, de cea mai diferită provenientă. Stăruie prea insistent figurația arhaică și istorismul medieval, sunetul baladei și al bocetului reluat ca laitmotiv, ceea ce dă multor pagini o anumită atmosferă paseistă, de întoarcere spre și de închidere în trecut. Însă trecutul însuși se cade să fie luminat de prezent...

Din această amplă mărturie asupra propriei creații și a felului în care înțelege rosturile acesteia ni se impun cu deosebire acele pagini de vibrantă preamărire și cinstire a istoriei patriei și oamenilor acestui pămînt, care dezvăluie și autentifică o biografie lirică preocupată statornic să descifreze rosturile adînci ale artei în viața poporului.

Emil VASILESCU

Interviul acordat de tovarășul Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. I)

zației pentru Eliberarea Palestinei, în vederea soluționării întregului ansamblu al problemelor Orientului Mijlociu, inclusiv a problemei palestiniene. Subliniez încă o dată că aceasta presupune retragerea Israelului din toate teritoriile ocupate și soluționarea problemei palestiniene, care reprezintă, de fapt, esențialul în asigurarea unei păci trainice și juste, de natură să garanteze fiecărei națiuni dreptul la existență independentă, precum și o colaborare pașnică între statele din zonă. Această cale corespunde intereselor păcii în Orientul Mijlociu, cauzei generale a păcii.

ÎNTREBARE : *Primirea călduroasă făcută președintelui Hua Kuo-fen, în timpul recentei sale vizite la București, a fost interpretată de către observatori în diverse moduri. Care este semnificația reală a acestei vizite ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, vizita președintelui Hua Kuo-fen în România a constituit un eveniment important în relațiile româno-chineze și, în același timp, un eveniment de seamă al vieții internaționale. De aceea, vizita a atras atenția opiniei publice internaționale, a suscitat comentarii largi din partea presei, radioteleviziunii și a cercurilor politice mondiale. Cum se întîmplă, de regulă, în asemenea împrejurări, comentariile și interpretările au fost diferite, fiecare punînd cît mai multă imaginație pentru a prezenta opiniei publice acest eveniment în felul în care judecă el însuși problemele vieții internaționale. Acesta este, de altfel, un lucru normal. Ceea ce a caracterizat însă, în general, comentariile este sublinierea faptului că vizita se înscrie în politica generală a României de dezvoltare a relațiilor cu toate țările socialiste, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. Vizita președintelui Hua Kuo-fen în România a constituit un fapt normal, firesc, pentru bunele relații de prietenie și colaborare dintre cele două țări, ea fiind un răspuns la vizitele pe care eu însumi le-am efectuat în Republica Populară Chineză, ultima în luna mai a acestui an.

În cursul vizitei am ajuns la concluzia de a intensifica relațiile dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Chinez, dintre cele două țări și popoare, în domenii de interes reciproc, precum și colaborarea pe plan internațional, în vederea soluționării problemelor multiple ce preocupă astăzi omenirea într-un mod nou, care să ducă la respectarea independenței și suveranității naționale a fiecărei țări, să excludă orice amestec în treburile interne și să asigure dezvoltarea liberă, de sine stătătoare a fiecărei națiuni.

Indiferent de interpretările ce s-au dat sau se dau acestei vizite — care, după cum se știe, a fost urmată de vizita în Iugoslavia, apoi de vizita în Iran — ea constituie un factor important în afirmarea dorinței Republicii Populare Chineze de a dezvolta relațiile internaționale, de a participa activ la soluționarea marilor probleme ce confruntă omenirea. Aceasta constituie, cum am menționat, un factor pozitiv în lumea de astăzi, în efortul pentru afirmarea unor relații noi între toate statele lumii.

Ținînd seama de toate acestea, se poate spune că vizita are — pe lîngă o importanță deosebită pentru relațiile dintre România și China — o semnificație generală deosebită : ea va exercita o influență pozitivă în direcția colaborării și păcii internaționale.

ÎNTREBARE : *Care este aprecierea dumneavoastră, stimate domnule președinte, asupra situației internaționale actuale și a evoluției ei în viitor ?*

RĂSPUNS : După cum este cunoscut — și după cum am mai menționat în răspunsurile la întrebările anterioare — situația internațională este încă foarte complicată. Asistăm la o accentuare a politicii de reîmpărțire a zonelor de influență și dominație în diferite părți ale lumii, ceea ce duce la o sporire a încordării în viața internațională. Pe de altă parte, asistăm la o intensificare a luptei popoarelor împotriva politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste. Popoarele se pronunță cu tot mai multă hotărîre pentru lichidarea deplină a acestei politici, pentru instaurarea unor relații noi, democratice, între state, bazate pe egalitate în drepturi, pe respectul independenței și neamestecul în treburile interne.

Analizînd aceste tendințe opuse din viața internațională, considerăm că există reale posibilități ca forțele antiimperialiste, progresiste, popoarele care doresc independența și pacea să poată asigura dezvoltarea pe o cale nouă a vieții politice mondiale. Se impune, în acest scop, să fie intensificate eforturile în direcția soluționării problemelor litigioase pe calea tratativelor, pentru excluderea forței și a amenințării cu forța din relațiile internaționale.

În același timp, trebuie să se acționeze cu mai multă hotărîre în direcția înfăptuirii dezarmării, și îndeosebi a dezarmării nucleare. Este necesar, de asemenea, să se intensifice activitatea țărilor în curs de dezvoltare în direcția realizării noii ordini economice internaționale. Aș insista în mod deosebit asupra problemei lichidării subdezvoltării și făuririi noii ordini economice internaționale, care constituie în lumea contemporană factorul esențial pentru o politică de egalitate, colaborare și pace. Aceasta presupune, în primul rînd, întărirea solidarității țărilor în curs de dezvoltare, a colaborării dintre ele în vederea asigurării progresului lor economico-social mai rapid, cît și în cadrul tratativelor pe care le poartă cu țările dezvoltate în vederea realizării unor acorduri corespunzătoare. Acorduri le trebuie să ducă la un ajutor mai substanțial din partea statelor dezvoltate, să deschidă accesul țărilor rămase în urmă la tehnologiile moderne, să asigure realizarea unor principii noi în politica de prețuri, în schimburile economice, în cooperarea în producție, care să favorizeze lichidarea subdezvoltării, să permită edificarea noii ordini economice internaționale. Aceasta corespunde atît intereselor țărilor în curs de dezvoltare, cît și intereselor țărilor dezvoltate, intereselor tuturor statelor lumii, deoarece numai în condițiile unor relații de egalitate pe plan economic, de acces liber la cuceririle științei și culturii al tuturor popoarelor se pot asigura stabilitatea economică și politică internațională și, pînă la urmă, pacea în întreaga lume.

Aș dori să menționez că România și Filipine — țări în curs de dezvoltare — conlucrează strîns în această direcție și sînt convins că în viitor vor acționa cu tot mai multă fermitate, împreună cu celelalte state, pentru realizarea marilor deziderate de progres și pace ale popoarelor.

Doresc, de asemenea, să folosesc acest prilej pentru ca, prin intermediul presei, să adresez poporului filipinez prieten cele mai bune urări de prosperitate, bunăstare și fericire.

Excelenței Sale Domnului general JOAO BAPTISTA DE FIGUEIREDO

Președintele Republicii Federative a Braziliei

Alegerea dumneavoastră în înalta funcție de președinte al Republicii Federative a Braziliei îmi oferă plăcutul prilej de a vă adresa cordiale felicitări și cele mai bune urări de fericire personală.

Îmi exprim convingerea că relațiile de prietenie și colaborare dintre România și Brazilia vor cunoaște o dezvoltare continuă, pe toate planurile, în interesul celor două popoare, al cauzei păcii și colaborării în lume.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Republicii Socialiste România

Excelenței Sale Domnului NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele Republicii Socialiste România

Primiți, Excelență, expresia mulțumirilor mele pentru amabilul dumneavoastră mesaj de felicitare transmis cu ocazia celei de-a 168-a aniversări a proclamării independenței Mexicului.

Am plăcerea, totodată, să vă reînnoiesc cele mai bune urări pentru prosperitatea crescîndă a nobilului popor al României și pentru fericirea Excelenței Voastre.

JOSÉ LÓPEZ PORTILLO
Președintele Statelor Unite Mexicane

Excelenței Sale Domnului OLA ULLSTEN

Primul ministru al Suediei

Vă adresez sincere felicitări și cele mai bune urări cu prilejul investirii dumneavoastră în funcția de prim-ministru al Suediei.

Exprim convingerea că relațiile româno-suedeze vor cunoaște o evoluție mereu ascendentă, în beneficiul reciproc al celor două țări.

MANEA MĂNESCU
Prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România

Excelenței Sale Domnului MANEA MĂNESCU

Primul ministru al Guvernului Republicii Socialiste România

Aș dori să exprim sincerele mele mulțumiri pentru caldul mesaj de felicitări pe care Excelența Voastră mi l-a adresat cu ocazia numirii mele ca prim-ministru al Republicii Arabe Egipt.

Permiteți-mi să folosesc acest prilej pentru a reînnoi urările mele cele mai bune de sănătate pentru Excelența Voastră și de prosperitate și bunăstare pentru poporul frate al României.

Cu cele mai călduroase salutări
Dr. MUSTAFA KHALIL

Primire la primul ministru al guvernului

Primul ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, tovarășul Manea Mănescu, a primit, vineri, în vizită protocolară de prezentare, pe ambasadorul Republicii Socialiste a Uniunii Birmane la București, dr. Maung Maung Aung.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire, desfășurată într-o atmosferă cordială. (Agerpres)

Convorbiri economice româno-iugoslave

La 20 octombrie, la Drobeta-Turnu Severin a avut loc o întîlnire de lucru româno-iugoslavă, la care au participat : din partea română — tovarășii Cornel Burtică, viceprim-ministru al guvernului, ministrul comerțului exterior și cooperării economice internaționale, Ion Stoian, adjunct al ministrului comerțului exterior și cooperării economice internaționale, Nicolae Mihai, ambasadorul României la Belgrad, iar din partea iugoslavă : tovarășii Metod Rotar, secretar federal pentru comerțul exterior, Alja Basici, adjunct al secretarului federal pentru comerțul exterior, și Trifun Nikolici, ambasadorul Iugoslaviei la București.

Cu acest prilej, s-a analizat stadiul îndeplinirii acțiunilor de colaborare și cooperare economică dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, evidențiindu-se, totodată, faptul că obiectivele stabilite cu prilejul întîlnirii dintre conducătorii de partid și de stat ai celor două țări, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Iosip Broz Tito, cu ocazia inaugurării lucrărilor sistemului hidroenergetic și de navigație „Porțile de Fier 2", se înfăptuiesc cu succes, în avantajul reciproc al celor două țări.

O atenție deosebită a fost acordată lărgirii și diversificării schimburilor comerciale, precum și intensificării cooperării și specializării în producție.

A fost exprimată hotărîrea de a dezvolta în continuare relațiile economice româno-iugoslave, de a valorifica și mai mult posibilitățile de care dispun economiile ambelor țări.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, de prietenie.

SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ A REPUBLICII DEMOCRATICE SOMALIA

Excelenței Sale General-maior MOHAMED SIAD BARRE

Președintele Republicii Democratice Somalia

Cu prilejul celei de-a IX-a aniversări a revoluției vă adresez dumneavoastră calde felicitări, iar poporului somalez prieten urări de progres, prosperitate și pace.

Sînt convins că relațiile de prietenie dintre România și Somalia, dintre Partidul Comunist Român și Partidul Socialist Revoluționar Somalez vor continua să se dezvolte în interesul reciproc al celor două popoare, al cauzei păcii și înțelegerii în lume, al edificării unei noi ordini economice și politice internaționale.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Republicii Socialiste România

Poporul somalez marchează astăzi nouă ani de la preluarea puterii de către un grup de patrioți militari, care au pus, astfel, capăt frămîntărilor interne survenite după constituirea Somaliei ca stat independent.

Actul de la 21 octombrie 1969 a declanșat un proces de transformări înnoitoare în toate domeniile vieții naționale. Măsurile de înlăturare a vechii dominații coloniale în principalele sectoare ale economiei au fost urmate de elaborarea și aplicarea unor programe de dezvoltare, menite să asigure lichidarea rămînerilor în urmă și consolidarea independenței politice, prin crearea unei economii moderne. Acordînd însemnătatea cuvenită agriculturii și creșterii animalelor, ramuri de bază, tradiționale, ale economiei, conducerea țării a pus un accent deosebit pe dezvoltarea industriei. Au fost construite fabrici de ciment, chesterea, tăbăcării, întreprinderi de prelucrare a produselor alimentare, proiecte importante în curs de concretizare vizînd, de asemenea, valorificarea bogățiilor subsolului — minereu de fier, uraniu, toriu, metale rare.

Programul Partidului Socialist Revoluționar — chintesența a proiectelor de transformări social-economice și politice — călăuzește eforturile poporului somalez în vederea îndeplinirii obiectivelor propuse.

Aceste eforturi au fost însă — după cum se știe — grav afectate de situația de încordare, inclusiv ciocnirile armate la frontiera cu Etiopia, care au provocat numeroase pierderi materiale și umane ambelor state. În spiritul solidarității cu țările africane angajate pe calea dezvoltării, al politicii sale consecvente vizînd stingerea focarelor de încordare și conflict, România se pronunță pentru soluționarea pe calea tratativelor a problemelor nerezolvate dintre cele două țări — rămase moștenire de la sistemul colonial — astfel încît popoarele respective să-și poată consacra toate forțele dezvoltării economice și sociale, făuririi unei vieți noi.

Relațiile de prietenie și colaborare dintre România și Somalia, cooperarea economică și în alte domenii, bazate pe stimă și respect reciproc, se dezvoltă ascendent. Un moment deosebit de important în evoluția raporturilor româno-somaleze l-a constituit întîlnirea, din martie 1976, dintre președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Mohamed Siad Barre, convorbirile la nivelul cel mai înalt dînd un puternic impuls colaborării pe multiple planuri, în interesul celor două țări și popoare, al cauzei generale a înțelegerii și progresului.

TELEGRAME EXTERNE

Deschiderea Congresului P.C. German

BONN 20 (Agerpres). — La Mannheim au început vineri lucrările Congresului Partidului Comunist German, la care participă peste 800 de delegați. Sînt reprezentate, de asemenea, peste 50 de partide comuniste și muncitorești, precum și mișcări de eliberare națională. Din țara noastră participă o delegație a Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Petre Lupu, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

Ordinea de zi a congresului cuprinde raportul de activitate al conducerii P.C.G., dezbaterea și adoptarea programului partidului și alegerea noilor organe de conducere.

Raportul de activitate a fost prezentat de președintele P.C.G., Herbert Mies.

Conferința Națională a P. C. Luxemburghez

LUXEMBURG 20 (Agerpres). — La Luxemburg a avut loc Conferința Națională a Partidului Comunist Luxemburghez consacrată analizei situației politice și economico-sociale a țării.

În cadrul conferinței a luat cuvîntul președintele partidului, René Urbany, care a relevat că economia țării trece în prezent prin mari greutăți. S-a înrăutățit situația financiară, se reduce producția industrială, crește șomajul, mai ales în rîndurile tineretului. Guvernul, format pe baza coaliției de centru-stînga, a arătat vorbitorul, nu a putut să rezolve problemele economico-sociale din anii crizei economice (1974—1975).

Actualele probleme economico-sociale care confruntă Luxemburgul, a declarat Urbany, nu pot fi soluționate fără participarea comuniștilor. Partidul Comunist Luxemburghez este gata să-și asume răspunderi în guvernul țării, care va fi format după alegerile parlamentare din 1979.

Deschiderea expoziției „Republica Democrată Germană — tradiție și socialism"

La Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România a fost deschisă, vineri la amiază, expoziția „Republica Democrată Germană — tradiție și socialism". Expoziția reunește peste 500 de exponate — mărturii documentare — puse la dispoziție de Muzeul de istorie germană din Berlin, care ilustrează aspecte semnificative ale activității politice, economice, sociale și culturale din R.D. Germană.

Pe un panou central, mai multe fotografii redau momente ale întîlnirilor și convorbirilor dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și Erich Honecker, evenimente de importanță hotărîtoare în dezvoltarea și întărirea bunelor relații dintre cele două partide, țări și popoare.

La inaugurarea expoziției au rostit alocuțiuni Ion Ardeleanu, director adjunct al Muzeului de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, și Manfred Ohlsen, șef de secție la Muzeul de istorie germană din Berlin, care au subliniat că manifestarea se înscrie în contextul colaborării culturale dintre România și Republica Democrată Germană. El au arătat, totodată, că expoziția constituie un mijloc de cunoaștere a realizărilor obținute de Republica Democrată Germană în procesul făuririi societății socialiste.

La vernisaj au luat parte Ilie Matei, membru supleant al C.C. al P.C.R., adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., Ladislau Hegedus, secretar de stat la Consiliul Culturii și Educației Socialiste, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, un numeros public.

Au fost de față Siegfried Bock, ambasadorul R.D. Germane la București, membri ai ambasadei, precum și șefi de misiuni diplomatice acreditați în țara noastră, alți membri ai corpului diplomatic.

(Agerpres)

Semnarea unui protocol economic între România și R. F. Germania

Vineri s-a semnat, la București, Protocolul celei de-a III-a sesiuni a Grupei mixte de lucru de cooperare economică, industrială și tehnică, între țările, dintre Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale și Ministerul Economiei al Republicii Federale Germania.

Documentul prevede noi măsuri de dezvoltare a colaborării și extindere a cooperării pentru realizarea de obiective industriale în domeniile energeticii, metalurgiei și siderurgiei, chimiei și petrochimiei, minier, al materialelor de construcții, transporturilor și telecomunicațiilor pe terțe piețe.

La semnare au participat reprezentanți ai conducerii Ministerului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, alte persoane oficiale.

(Agerpres)

IAȘI: Încheierea lucrărilor colocviului național de poezie

Vineri s-au încheiat la Iași lucrările primului colocviu național de poezie, amplă manifestare a vieții spirituale românești, organizată de Uniunea scriitorilor din Republica Socialistă România și Asociația scriitorilor din Iași în colaborare cu secția de poezie a Asociației scriitorilor din București.

Timp de trei zile, cei aproape 400 de participanți — poeți, critici, istorici literari, editori, alte personalități culturale din întreaga țară — prezenți la această reuniune scriitoricească, au dezbătut pe larg, în lumina recomandărilor formulate de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința națională a scriitorilor și cu prilejul întîlnirilor de lucru cu oamenii de artă și cultură, problemele esențiale ale creației lirice actuale, menirea socială a creației poetice, de modelare și înnobilare a conștiinței omului nou. Dezbaterile au evidențiat necesitatea realizării, în continuare, a unor opere poetice valoroase, cu înalt mesaj patriotic, care să contribuie la promovarea umanismului revoluționar și virtuților spirituale, pe măsura epocii noastre socialiste.

Totodată, participanții la această manifestare au luat parte la o serie de întîlniri cu publicul cititor din întreprinderi industriale, instituții de cultură și unele localități din județ, cu membrii unor cercuri și cenacluri literare.

TISMANA

(Urmare din pag. I)

„pereților mulați". Două instalații complexe, construite de specialiștii români, adîncesc canalul pînă la 12 metri.

— Pe alte șantiere, asemenea instalații execută, într-o lună, circa 25 de metri liniari de șanț. Noi am ajuns și la 40 — precizează Stan Dumitru.

Trebuie să adaug la spusele sale că pe una din aceste instalații lucrează comunistul **Ion Țuțuianu**, mecanic specialist. Titlu cîștigat la Porțile de Fier I, la Lotru. Acolo a dovedit ce și cît se poate în meseria sa. Cea de-a doua este condusă de **Vasile Enache**. El nu este comunist, deocamdată, dar are permanent, lîngă el, exemplul omului cu această calitate. Și, astfel, Enache muncește cu dăruire, aspiră la rezultate din ce în ce mai bune și le obține...

Cînd ne-am întors în colonia împresurată de păduri monumentale, cineva îngrijea florile. Cîteva femei ieșiseră pe balcoane să privească în calea bărbaților, care terminaseră schimbul de lucru și veneau grăbiți spre casă. Iar de la școală, în microbuze, sosea și gălăgiosul schimb de mîine...

Cronica zilei

Noii ambasadori acreditați în țara noastră ai Republicii Federale Nigeria, Adeuga Adekuoye, și Republicii Democratice Sudan, Mohamed Osman Mohamed El Awad, au depus, vineri după-amiază, coroane de flori la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism.

★

Fernando Urdaneta, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Columbia, care și-a încheiat misiunea în țara noastră, a părăsit Capitala.

(Agerpres)

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

IN ACTUALITATE

● VIRGINIA RUZICI ÎN FINALĂ LA BRIGHTON

● Finala turneului internațional feminin de tenis de la Brighton se va disputa între jucătoarea română Virginia Ruzici și olandeza Betty Stove. Vineri seara, în semifinale, Ruzici a învins-o cu 7—5, 6—4 pe experimentata jucătoare Kerry Reid din Australia. Partida, de un excelent nivel tehnic, a durat 83 de minute. Ruzici punctînd decisiv în setul doi printr-un drive și un voleu, ambele imparabile. De menționat că în primul set, condusă cu 5—1, Ruzici a avut o revenire spectaculoasă ce i-a permis să cîștige cînd nimeni nu mai spera — relatează corespondentul agenției Reuter.

Olandeza Betty Stove s-a calificat în finală prin neprezentarea campioanei americane Chris Evert, accidentată în jocul din sferturile de finală.

● DOBRIN ȘI IOVĂNESCU CHEMAȚI LA LOTUL NAȚIONAL

În urma sezonului bun făcut pînă acum de Dobrin, și mai ales după excelenta sa prestație în partida de miercuri, dintre F.C. Argeș și C.F. Valencia, acesta, împreună cu colegul său de echipă Iovănescu, au fost chemați la lotul național, în vederea pregătirii întîlnirii cu echipa Iugoslaviei.

Trofeul „Carpați" la handbal feminin

În sala sporturilor din Brăila a început ieri cea de-a 17-a ediție a tradiționalei competiții feminine de handbal „Trofeul Carpați". Partidele disputate în prima zi de întreceri s-au încheiat cu următoarele rezultate : U.R.S.S. — Iugoslavia 19—15 (9—6) ; R.D. Germană — Ungaria 23—16 (11—8) ; România A — România B 19—15 (7—8).

În cîteva rînduri

● În sala Floreasca II din Capitală s-au încheiat aseară întrecerile Cupei României la spadă, în finală întîlnindu-se frații Ion și Mihai Popa (ambii de la clubul Steaua). După meciul de baraj a cîștigat Ion Popa cu 5—2, locul trei revenind lui Nicolae Constantinescu (Progresul).

● În cadrul **turneului internațional de tenis** care se desfășoară în Olanda, jucătorul român **Ilie Năstase** l-a învins cu 7—6, 6—3 pe olandezul Louk Sanders.

● În prima zi a competiției internaționale masculine de handbal de la Dortmund, reprezentativa R.F. Germania, deținătoarea titlului mondial, a întrecut cu scorul de 17—15 (8—6) formația Iugoslaviei. Într-un alt joc, selecționata Cehoslovaciei a cîștigat cu 16—13 (11—7) în fața echipei Danemarcei.

● În turneul internațional de tenis de la Sydney, americanul Jimmy Connors l-a întrecut cu 6—4, 7—6 pe australianul John Newcombe și s-a calificat pentru semifinalele concursului. Într-o altă partidă din „sferturi", Pat Dupre (S.U.A.) a dispus cu 6—7, 6—3, 6—2 de cocchipierul său Sherwood Stewart.

● Competiția internațională automobilistică desfășurată la Riverside (California) pe o distanță de 122 km a revenit americanului Peter Gregg, care a realizat o medie orară de 169,500 km. Pe locurile următoare, la două secunde de învingător, s-au clasat cunoscuții piloți de formula 1, brazilianul Emerson Fittipaldi și americanul Mario Andretti.

● Turul ciclist al Franței ediția 1979 se va desfășura pe un traseu în lungime de 3 600 km în 24 de etape cu o singură zi de repaus. Plecarea se va da la 27 iunie la Fleurance, iar sosirea va avea loc la 22 iulie la Paris, pe Champs Elysées.

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 22, 23 și 24 octombrie. În țară : Vreme răcoroasă, îndeosebi în nordul țării. Cerul va fi temporar noros. Local vor cădea burnițe și ploi. În zona de munte, precipitațiile vor fi și sub formă de lapoviță și ninsoare. Vînt slab pînă la moderat, cu intensificări locale în zona de munte. Minimele vor fi cuprinse între 1 și 11 grade, izolat mai coborîte în nordul țării, iar maximele între 8 și 18 grade. Izolat se va semnala brumă. **În București :** Vreme relativ răcoroasă. Cerul va fi temporar noros. Vor cădea ploi slabe, mai ales în prima parte a intervalului. Vîntul va sufla slab pînă la moderat. Temperatura în scădere ușoară.

LOTO

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA DIN 20 OCTOMBRIE 1978

Extragerea I : 71 2 79 1 48 5 14 80 60
Extragerea a II-a : 21 61 51 73 72 42 68 46 64

Cîștigurile tragerii Loto 2 din 15 octombrie 1978

Categoria I : 1 variantă 25 la sută autoturism Dacia 1300 ; cat. a 2-a : 7 variante a 25 la sută a 12 605 lei ; cat. a 3-a : 12,50 variante a 7 059 lei ; cat. a 4-a : 58 variante a 1 521 lei ; cat. a 5-a : 220,75 variante a 200 lei ; cat. a 6-a : 1 655 variante a 100 lei.

Report categoria I : 44 954 lei.

În favoarea unor relații internaționale noi, echitabile și democratice

Documentele Congresului veteranilor de război iugoslavi

BELGRAD 20 (Agerpres). — În localitatea Budva s-au încheiat lucrările Congresului veteranilor de război iugoslavi prin adoptarea unor documente în care participanții la războiul de eliberare națională și organizațiile lor se angajează să acționeze pentru înfăptuirea țelurilor politice și social-economice ale societății socialiste iugoslave. De asemenea, ei și-au exprimat voința de a lupta pentru relații internaționale noi, echitabile și democratice și pentru cooperarea cu organizațiile veteranilor din țări prietene și în primul rînd cu cele din statele vecine. Veteranii iugoslavi se vor opune categoric încercărilor de reabilitare fățișă sau ascunsă a fascismului — se arată în documentele adoptate.

Forum polono–vest-german

VARȘOVIA 20 (Agerpres). — La Varșovia au luat sfîrșit lucrările celui de-al doilea forum al reprezentanților R.P. Polone și R.F. Germania **consacrat analizei procesului normalizării relațiilor dintre cele două țări**, la care au participat reprezentanți ai vieții sociale, politice și economice din cele două țări. Agenția P.A.P. relatează că participanții la forum au ajuns la concluzia că în ambele țări sînt necesare eforturi în direcția promovării unor inițiative menite să adîncească procesul de normalizare și să dezvolte colaborarea bilaterală.

EXPOZIȚIA INTERNAȚIONALĂ DE MAȘINI AGRICOLE DE LA PEKIN

APRECIERI PRIVIND CALITATEA PRODUSELOR ROMÂNEȘTI

PEKIN 20 (Agerpres). — În capitala R. P. Chineze s-a deschis, vineri, prima expoziție de mașini agricole cu caracter internațional, la care participă 12 țări (România, Anglia, Australia, Canada, Danemarca, Elveția, Franța, Italia, Japonia, R.F.G., Olanda și Suedia). Țara noastră expune pe o suprafață de 1 500 mp o gamă largă de mașini și utilaje agricole de înaltă tehnicitate.

Vizitînd pavilionul românesc, Iu Ciu-li, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez, vicepremier al Consiliului de Stat al R.P. Chineze, Uan Yao-tin, președintele Comitetului pentru promovarea comerțului internațional, și alte oficialități ale țării-gazdă au apreciat în mod deosebit varietatea produselor și calitățile lor tehnice de nivelul celor mai înalte realizări în acest domeniu pe plan internațional.

DE PRETUTINDENI

● PENTRU UN PACHET DE ȚIGĂRI... Dl. Hermanus Louw a trimis pe servitorul său John să-i cumpere un pachet de țigări. Acesta s-a reîntors după cîteva minute. Dar, dintr-o eroare, i-a adus un pachet cu altă marcă de țigări decît cea cerută de stăpînul său. Furios, Louw l-a bătut cu atîta sălbăticie pe bietul John, încît acesta a încetat din viață. Inutil să mai precizăm că faptele s-au petrecut în Republica Sud-Africană și că John era negru. Tribunalul, relatează ziarul „Le Monde", l-a condamnat pe asasin la... plata unei amenzi de 100 ranzi (circa 100 dolari). Acesta este prețul vieții unui negru în Republica Sud-Africană !

● UN FILM ANTIFASCIST. La trei decenii și mai bine de la înfrîngerea hitlerismului, filmele cu tematică antifascistă continuă să fie abordate de scenariști și regizori, ca expresie a interesului deosebit manifestat de opinia publică. Cel mai recent film de această factură, „Steiner II", se bucură de prezența unui protagonist de marcă, actorul britanic Richard Burton, care a mai jucat și în alte filme antifasciste, interpretînd, între altele, rolul președintelui Tito într-o peliculă dedicată luptei eroice a partizanilor iugoslavi, film care a rulat și pe ecranele noastre. De data aceasta el apare în rolul unui subofițer german care a participat la complotul din 20 iulie 1944 împotriva lui Hitler.

● EXPLORAREA „PLANETEI ROȘII". Proiectul unui avion-robot destinat studierii atmosferei și a elementelor de la suprafața planetei Marte se află în curs de elaborare în Statele Unite. Potrivit concepției specialiștilor americani, avionul fără pilot va fi cuplat cu o navă cosmică, pentru a fi plasat pe o orbită în jurul lui Marte. Ulterior, el se va decupla și va începe să zboare în mod autonom, coborînd în imediata apropiere a „Planetei Roșii". În timpul zborului cosmic, avionul-robot va avea un înveliș de protecție pe care îl va ejecta cînd va ajunge în preajma „obiectivului". Cu ajutorul unui automat și al unui computer, direcția de zbor a aparatului va fi corectată pentru ca el să evolueze la o distanță de numai cîteva sute de metri deasupra lui Marte.

● OCROTIȚI NATURA ! După statuia din Japonia confecționată din zeci de mii de cutii de conserve adunate de pe străzile unui singur oraș și avînd menirea să avertizeze asupra pericolelor poluării, un alt „monument" a fost înălțat la Portofino, orășel italian de pe litoralul Liguriei. Este vorba de un bloc uriaș construit din beton, de care atîrnă tot felul de deșeuri : încălțăminte veche, ambalaje, sticle ș.a.m.d. Trecătorii privesc uimiți noua „podoabă" a orașului lor, pentru a înțelege apoi sensul grav al inscripției de pe bloc. Toate deșeurile expuse au fost „pescuite" din apa mării.

● SALVAMARIȘTII PATRUPEZI. O școală specială salvamar funcționează în orășelul francez Gramat, departamentul Lot. Cursanții săi sînt cîini, care deprind în cadrul școlii cunoștințele necesare salvării persoanelor aflate în pericol de înec. Cei mai eficienți salvatori sînt cîinii din rasa Newfoundland, supranumiți și „scafandri". Inteligente, rezistente, aceste animale pot înota 25 de kilometri fără să dea semne de oboseală, iar blana lor cu firul lung le permite să înoate chiar dacă apa este rece. Cînd sînt trimiși în misiune, cîinii salvatori poartă pe spate un fel de cordon din cauciuc colorat, pentru ca persoanele care au nevoie de ajutor să se agațe de el.

● JOCUL HAZARDULUI. Un adevărat lanț de coincidențe a intervenit în viața a doi gemeni din Statele Unite. Despărțiți în împrejurări dramatice la vîrsta de numai cîteva luni, cei doi frați au fost înfiați de familii diferite, care nu se cunoșteau. Timp de 25 de ani ei au locuit la 1 500 kilometri depărtare și au aflat unul de existența celuilalt printr-o întîmplare. Cînd, în sfîrșit, s-au întîlnit și au început să-și depene istoria vieții, gemenii au aflat că au aceeași profesie (reparatori de telefoane), că s-au căsătorit în același timp, că au cîte un copil care poartă același nume...

● RETORTA MIRACULOASĂ. Economisirea materiilor prime și a materialelor reprezintă pe toate meridianele o preocupare la ordinea zilei. Specialiștii danezi și-au îndreptat cu precădere atenția asupra valorificării deșeurilor chimice, Danemarca deținînd la ora actuală întîietatea mondială în acest domeniu. Tot ce se stringe este dirijat spre fabrica de la Nyborg, localitate pe insula Funen, unde reziduurile chimice, cunoscute pentru efectele lor poluante, intră într-un proces de reciclare și recuperare. Pentru anul în curs se estimează că a fost prelucrată o cantitate de aproape 60 000 tone de reziduuri.

Sînt necesare progrese reale în edificarea noii ordini economice mondiale

Rezoluție adoptată de Adunarea Generală a O.N.U.

NAȚIUNILE UNITE 20 (Agerpres). — De la trimisul special, N. Plopeanu : În Adunarea Generală a O.N.U. s-au încheiat dezbaterile referitoare la activitatea Comitetului plenar pentru noua ordine economică internațională, adoptîndu-se prin consens o rezoluție care, după părerea unanimă a participanților, creează un cadru favorabil reluării și impulsionării activității acestui organism.

Rezoluția — inițiată de țările membre ale „Grupului celor 77", din care face parte și România — subliniază **necesitatea realizării,** prin eforturile hotărîte ale tuturor statelor membre, **de progrese reale în soluționarea problemelor care constituie obiectul preocupărilor Comitetului plenar pentru noua ordine economică internațională.** Documentul reafirmă ideea, susținută consecvent de România, potrivit căreia toate **negocierile** cu caracter global privind promovarea noii ordini economice internaționale **trebuie să se desfășoare în cadrul Națiunilor Unite,** rolul central revenind Adunării Generale.

În cadrul dezbaterilor din Adunarea Generală, la care au luat parte reprezentanții a 40 de state, ca și în rezoluția care a fost adoptată, **s-a exprimat îngrijorarea față de situația gravă din economia mondială,** ce se repercutează cu consecințe deosebit de serioase în primul rînd asupra țărilor în curs de dezvoltare. Totodată, s-a subliniat necesitatea întreprinderii de **acțiuni concertate pentru lichidarea subdezvoltării,** stabilirea unor relații noi între state, bazate pe deplina egalitate și echitate.

În încheierea dezbaterilor, președintele actualei sesiuni a Adunării Generale, Indalecio Lievano, a arătat că, în urma consultărilor avute cu statele membre asupra clarificării mandatului Comitetului plenar, este în măsură să facă precizarea că acest comitet va desfășura negocieri în vederea adoptării de linii directoare și realizării de acorduri menite să ducă la rezolvarea problemelor fundamentale ale cooperării economice internaționale. Rezultatele negocierilor vor fi exprimate sub formă de concluzii comune, orientate spre acțiuni concrete, adresate, prin intermediul Adunării Generale, statelor și organizațiilor internaționale interesate.

Secretarul general al P. C. din Spania a primit delegația P. C. R.

MADRID 20 (Agerpres). — Tovarășul Santiago Carrillo, secretar general al Partidului Comunist din Spania, a primit, vineri, delegația Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Virgil Cazacu, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

Cu acest prilej, șeful delegației P.C.R. a transmis tovarășei Dolores Ibarruri și tovarășului Santiago Carrillo, din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, și a tovarășei Elena Ceaușescu, un salut prietenesc și cele mai bune urări în înfăptuirea hotărîrilor celui de-al IX-lea Congres al P.C. din Spania.

Tovarășul Santiago Carrillo a mulțumit și a rugat să se transmită tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu un salut călduros și cele mai bune urări de sănătate, fericire și însemnate succese în edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate în România.

Primire la președintele Cortesurilor

În aceeași zi, delegația P.C.R. s-a întîlnit cu Antonio Hernandez Gil, președintele Cortesurilor spaniole.

Cu acest prilej, șeful delegației a rugat să se transmită din partea președintelui Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu un cordial salut și cele mai bune urări de sănătate și fericire Maiestății Sale regelui Juan Carlos I și Maiestății Sale reginei Sofia, însoțite de urări de prosperitate pentru poporul spaniol prieten.

Mulțumind, președintele Cortesurilor spaniole a rugat să se transmită, din partea Maiestății Sale Juan Carlos I și a Maiestății Sale regina Sofia, un călduros salut și cele mai bune urări de sănătate și fericire președintelui Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu, precum și urări de bunăstare și progres pentru poporul român.

Președintele Cortesurilor a exprimat, în numele său și al delegației parlamentare spaniole care a vizitat România în vara acestui an, sentimente de aleasă gratitudine pentru onoarea de a fi fost primiți de președintele Nicolae Ceaușescu.

A fost evocată apoi evoluția pozitivă a relațiilor de prietenie dintre cele două țări, popoare și parlamente, exprimîndu-se dorința comună de a se acționa pe mai departe pentru intensificarea colaborării bilaterale în domeniile politic, economic, tehnico-științific și cultural, precum și în problemele internaționale.

Întîlnire cu secretarul general al P.M.S.

Delegația P.C.R. s-a întîlnit cu tovarășul Eladio Garcia Castro, secretar general al Partidului Muncii din Spania.

Șeful delegației române a transmis tovarășului Eladio Garcia Castro un salut prietenesc și cele mai bune urări din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român. Mulțumind, secretarul general al Partidului Muncii a rugat să se transmită tovarășului Nicolae Ceaușescu un salut cordial și urări de sănătate și fericire, noi și însemnate succese în construcția socialismului în România.

PREȘEDINTELE ITALIEI A PRIMIT PE MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE AL ROMÂNIEI

ROMA 20 (Agerpres). — Președintele Republicii Italiene, Alessandro Pertini, l-a primit vineri pe Ștefan Andrei, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, care face o vizită oficială în această țară, la invitația omologului său italian, Arnaldo Forlani.

Din partea președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, i-a fost transmis un mesaj de caldă prietenie, împreună cu cele mai bune urări de sănătate și fericire personală, de progres și prosperitate pentru poporul italian prieten.

Mulțumind, președintele Italiei a rugat să se transmită tovarășului Nicolae Ceaușescu un cordial și prietenesc mesaj, urări de sănătate, de noi succese poporului prieten român pe calea progresului și bunăstării.

În cadrul convorbirilor au fost abordate probleme ale relațiilor bilaterale, fiind relevate cu deosebită satisfacție evoluția raporturilor dintre România și Italia, dorința de a se intensifica și lărgi în continuare relațiile tradiționale de prietenie și colaborare dintre cele două țări și popoare.

Cu acest prilej, din partea președintelui Nicolae Ceaușescu i-a fost adresată președintelui Alessandro Pertini invitația de a efectua o vizită oficială în România. Președintele Alessandro Pertini a acceptat cu plăcere invitația.

Primirea și convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă deosebit de cordială. Au fost prezenți ministrul afacerilor externe al Italiei, Arnaldo Forlani, precum și ambasadorii celor două țări.

Președintele Consiliului de Miniștri al Italiei, Giulio Andreotti, a primit vineri pe Ștefan Andrei.

Evocînd cu plăcere vizita efectuată în România anul trecut, convorbirile cu președintele Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, primul ministru Andreotti a rugat să se transmită președintelui Nicolae Ceaușescu expresia sentimentelor sale de înaltă stimă și cele mai bune urări.

Au fost discutate probleme ale dezvoltării relațiilor dintre România și Italia pe plan politic, economic, cultural, tehnico-științific, evidențiindu-se dorința și posibilitățile de impulsionare pe mai departe a raporturilor bilaterale, ținînd seama de potențialul în creștere al economiilor celor două țări. Au fost discutate, de asemenea, unele probleme de interes comun ale vieții internaționale.

Convorbiri româno-italiene

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Ștefan Andrei, a avut convorbiri, la Roma, cu ministrul afacerilor externe al Republicii Italiene, Arnaldo Forlani.

Desfășurate într-o atmosferă de cordialitate și de deplină înțelegere, convorbirile au pus în evidență satisfacția celor două părți pentru evoluția ascendentă, pe multiple planuri, a relațiilor tradiționale de prietenie și conlucrare dintre România și Italia. A fost exprimată dorința reciprocă de a se acționa în spiritul înțelegerilor convenite la nivel înalt pentru dezvoltarea și diversificarea raporturilor politice, a schimburilor comerciale și a cooperării în producție, a relațiilor în domeniile științei, artei și culturii și în alte domenii, în interesul celor două țări și popoare, al cauzei păcii, securității și colaborării în Europa și în întreaga lume.

Au fost abordate, de asemenea, probleme actuale ale vieții internaționale.

COMUNICAT COMUN

La invitația ministrului afacerilor externe al Republicii Italiene, Arnaldo Forlani, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Ștefan Andrei, a efectuat o vizită oficială în Italia, în zilele de 19 și 20 octombrie 1978.

Cu acest prilej, ministrul afacerilor externe român a fost primit de președintele Republicii Italiene, Alessandro Pertini, de președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Italiene, Giulio Andreotti.

Ministrul român a avut, de asemenea, convorbiri cu ministrul trezoreriei, Filippo Pandolfi, și cu ministrul comerțului exterior, Rinaldo Ossola.

În cadrul convorbirilor, se arată în comunicatul comun dat publicității, au fost abordate probleme privind dezvoltarea relațiilor dintre Republica Socialistă România și Republica Italiană, precum și principalele aspecte ale situației internaționale actuale.

Părțile și-au exprimat satisfacția față de cursul ascendent al raporturilor româno-italiene, subliniind importanța deosebită pe care a avut-o pentru evoluția acestora vizita oficială efectuată de președintele Nicolae Ceaușescu în Italia în mai 1973.

Cei doi miniștri de externe, examinînd posibilitățile concrete de lărgire a colaborării româno-italiene în toate domeniile, au exprimat de comun acord dorința de a dezvolta în continuare relațiile dintre țările lor, în spiritul Declarației solemne comune semnate la Roma, la 22 mai 1973.

Trecînd în revistă diferitele aspecte ale raporturilor dintre România și Italia, cei doi miniștri — menționează comunicatul — au examinat evoluția relațiilor economice, relevînd cu satisfacție dezvoltarea pozitivă a acestora și convenind asupra extinderii lor în viitor.

S-a constatat că, îndeosebi pe plan comercial, schimburile reciproce au recăpătat, în cursul anului 1978, dinamismul anterior, caracterizat prin însemnate și constante progrese.

În ce privește colaborarea industrială, părțile au apreciat, de comun acord, că acțiunile în curs de realizare sau aflate în studiu evoluează în mod favorabil și contribuie la întărirea relațiilor bilaterale.

În domeniul relațiilor culturale și al cooperării științifice și tehnice, cei doi miniștri au apreciat, de comun acord, perspectivele de mare interes pentru dezvoltarea lor în continuare, inclusiv prin promovarea schimburilor de vizite între tineri din cele două țări, în spiritul declarației convenite cu ocazia vizitei primului ministru Giulio Andreotti în România.

Totodată, s-a procedat la efectuarea unui amplu schimb de vederi asupra principalelor probleme internaționale, relevîndu-se cu satisfacție similitudinea sau convergența de vederi în problemele discutate.

Examinînd evoluția și mutațiile intervenite în viața internațională, se arată în comunicat, cei doi miniștri de externe au relevat că este de o deosebită importanță ca toate statele să respecte în relațiile lor internaționale normele dreptului internațional și principiile Cartei O.N.U., înscrise și în Declarația solemnă comună dintre Republica Socialistă România și Republica Italiană.

În acest spirit, ei au relevat necesitatea de a intensifica eforturile în vederea deplinei aplicări a tuturor prevederilor Actului final de la Helsinki.

De asemenea, s-a subliniat necesitatea unei pregătiri serioase și profunde a reuniunii de la Madrid, în vederea impulsionării efective a procesului inițiat de Conferința pentru securitate și cooperare în Europa, menit să asigure o pace justă și trainică, la adăpost de orice pericol, să promoveze drepturile fundamentale, progresul economic și social, bunăstarea tuturor popoarelor.

Mințrii au subliniat importanța pe care România și Italia o atribuie problemei dezarmării. Menționînd însemnătatea hotărîrilor adoptate cu prilejul sesiunii speciale a Adunării Generale a O.N.U. consacrată problemelor dezarmării, cei doi miniștri au exprimat dorința vie ca aceste hotărîri să dea un impuls eficace reglementării problemelor care se pun în acest domeniu și să deschidă perspective favorabile realizării unei dezarmări efective.

Părțile au reafirmat necesitatea de a continua eforturile în vederea instaurării unei ordini economice internaționale juste și echitabile, în așa fel încît să se depășească subdezvoltarea și să se favorizeze reducerea decalajului dintre țările în curs de dezvoltare și țările industrializate. Viitoarea sesiune specială a Adunării Generale a O.N.U. din 1980, consacrată noii ordini economice internaționale, va dobîndi, în acest context, un rol important în stabilirea unei strategii a dezvoltării, elaborată cu participarea tuturor statelor, care să cuprindă principiile, orientările și căile pentru lichidarea subdezvoltării.

Constatînd existența în lume a unor stări conflictuale care pun în pericol pacea și securitatea popoarelor, cei doi miniștri de externe au subliniat că soluționarea acestor probleme trebuie să se facă numai pe calea negocierilor, cu participarea directă a țărilor implicate, fără amestec străin.

În dorința de a contribui la depășirea pericolului pe care îl reprezintă stările conflictuale, precum și la soluționarea marilor probleme cu care este confruntată omenirea, miniștrii de externe au subliniat că cele două țări sînt hotărîte să aprofundeze colaborarea româno-italiană pe plan internațional.

Părțile și-au manifestat satisfacția față de rezultatele vizitei ministrului afacerilor externe român, exprimînd convingerea că aceasta a adus o contribuție importantă la întărirea legăturilor tradiționale de prietenie și conlucrare dintre România și Italia în toate domeniile.

În încheierea comunicatului se arată că ministrul afacerilor externe italian a acceptat invitația de a efectua o vizită oficială în România.

Convorbirile tripartite de la Washington

WASHINGTON 20 (Agerpres). — Purtătorul de cuvînt oficial al negocierilor egipteano-israeliene pentru încheierea unui tratat de pace, George Sherman, a declarat că președintele Jimmy Carter a prezentat în cadrul dejunului de lucru oferit joi participanților unele idei pentru reducerea anumitor divergențe. „Nici o delegație, a menționat purtătorul de cuvînt, nu neagă că există dificultăți. Este firesc să abordăm, în actualul stadiu al lucrărilor, chestiuni mai delicate, după soluționarea celor mai ușoare". Scopul ședințelor plenare de joi și vineri, a adăugat el, l-au constituit trecerea în revistă a acordurilor deja realizate și stabilirea listei divergențelor care se mențin.

După dejunul de lucru de joi, răspunzînd întrebărilor ziariștilor, președintele Jimmy Carter a informat că negocierile nu se află în impas și că „nu există vreo problemă deosebită".

Consultări diplomatice în problema Orientului Mijlociu

AMMAN 20 (Agerpres). — La Amman au luat sfîrșit vineri convorbirile dintre regele Hussein al Iordaniei și Harold Saunders, secretar de stat adjunct al S.U.A., trimis special al președintelui Jimmy Carter într-un turneu în Orientul Mijlociu. Saunders a prezentat rezultatele convorbirilor pe care le-a avut la Riad cu Fahd Ibn Abdul Aziz, prințul moștenitor și prim-vicepremier al Arabiei Saudite. Au fost evocate, de asemenea, răspunsurile Administrației americane la întrebările suveranului hașemit privind acordurile-cadru de la Camp David. Părțile au convenit să mențină contactele dintre ele în vederea instaurării unei reglementări juste și durabile în Orientul Mijlociu — au anunțat surse iordaniene reluate de agenția M.E.N.

TEL AVIV. — Primul ministru israelian, Menahem Begin, a trecut în revistă, vineri, cu Harold Saunders, secretar de stat adjunct al S.U.A., trimisul special al președintelui Jimmy Carter în Orientul Mijlociu, răspunsurile americane la întrebările iordaniene în legătură cu acordurile de la Camp David, relatează agenția M.E.N., citînd postul de radio Israel. Harold Saunders a declarat presei că regele Hussein al Iordaniei l-a informat că guvernul său continuă să examineze ideile americane în legătură cu acordurile de la Camp David.

PARIS. — Președintele Franței, Valery Giscard d'Estaing, l-a primit, vineri, la Palatul Elysee, pe Husni Mubarak, vicepreședinte al Egiptului, care i-a remis un mesaj din partea șefului statului egiptean, Anwar El Sadat. La sfîrșitul convorbirilor, Husni Mubarak a declarat că l-a informat pe președintele francez asupra reuniunii de la Camp David, asupra situației care a urmat și a procesului de pace aflat în curs. El a adăugat că au fost, de asemenea, analizate raporturile bilaterale franco-egiptene.

LIBAN

A început prima fază a procesului de dezangajare

BEIRUT 20 (Agerpres). — Postul de radio „Vocea Libanului", reluat de agențiile internaționale de presă, a anunțat că, începînd de vineri, la Beirut s-a trecut la aplicarea primei faze a procesului de dezangajare dintre unele efective ale Forței Arabe de Descurajare și unități ale „Falangelor libaneze". În acest cadru, în cartierul Achrafieh și în zona podurilor Quarantaine, unde au avut loc violente incidente, trupele siriene din cadrul F.A.D. s-au retras de pe pozițiile deținute, locul lor fiind luat de două batalioane saudite din cadrul F.A.D. — relatează agențiile France Presse, U.P.I. și Reuter. Operațiunile s-au desfășurat fără incidente — menționează postul de radio citat.

Ambasadorul României în Vietnam și-a prezentat scrisorile de acreditare

HANOI 20 (Agerpres). — În numele președintelui Republicii Socialiste Vietnam, Ton Duc Thang, vicepreședintele Republicii Socialiste Vietnam, Nguyen Luong Bang, l-a primit pe Ion Medrea, care și-a prezentat scrisorile de acreditare în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Socialistă Vietnam.

Cu acest prilej, din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și a tovarășei Elena Ceaușescu au fost transmise un cordial salut tovărășesc, urări de sănătate și fericire personală tovarășilor Le Duan, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Vietnam, și tovarășului Ton Duc Thang, președintele Republicii Socialiste Vietnam, urări de prosperitate poporului vietnamez, de dezvoltare continuă a colaborării și prieteniei dintre cele două țări ale noastre.

La rîndul său, tovarășul Nguyen Luong Bang a rugat să se transmită tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu, din partea tovarășilor Le Duan și Ton Duc Thang, cele mai bune urări, mulțumiri sincere pentru ajutorul acordat de-a lungul anilor poporului vietnamez în lupta sa pentru eliberare națională, urări de noi succese poporului român în opera de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în Republica Socialistă România.

După prezentarea scrisorilor de acreditare, a avut loc o convorbire cordială, în cadrul căreia s-au reliefat dezvoltarea continuă a relațiilor româno-vietnameze, perspectivele deschise de vizita efectuată, în luna mai a.c., în Republica Socialistă Vietnam de secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și tovarășa Elena Ceaușescu, pentru amplificarea continuă a raporturilor de colaborare pe multiple planuri între cele două partide, țări și popoare.

Dezvoltarea colaborării tehnico-științifice dintre România și Bulgaria

SOFIA 20 (Agerpres). — Stanko Todorov, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, a primit pe Ion Ursu, președintele Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie din Republica Socialistă România.

Cu acest prilej, din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, au fost transmise un călduros mesaj de prietenie și urări de sănătate pentru tovarășul Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Stat al R. P. Bulgaria.

Totodată, din partea tovarășului Todor Jivkov au fost transmise pentru tovarășul Nicolae Ceaușescu un călduros mesaj de prietenie și urări de sănătate.

Au fost examinate stadiul și rezultatele colaborării și cooperării tehnico-științifice, precum și căile de dezvoltare și adîncire a acestora, corespunzător hotărîrilor și sarcinilor stabilite la întîlnirea din aprilie 1978, dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Todor Jivkov, precum și la recenta întîlnire de la București a primilor miniștri din cele două țări.

LA PROPUNEREA TOVARĂȘULUI I. B. TITO

Branko Mikulici va exercita atribuțiile de președinte al Prezidiului C. C. al U. C. I. pe termen de un an

BELGRAD 20 (Agerpres). — În cadrul celei de-a 7-a ședințe a Prezidiului C.C. al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, consacrată examinării problemelor privind organizarea activității Prezidiului și a organismelor sale de lucru, la propunerea președintelui U.C.I., tovarășul Iosip Broz Tito, Branko Mikulici, membru al Prezidiului C.C. al U.C.I., a fost ales să exercite atribuțiile de președinte al Prezidiului pe termen de un an. Potrivit agenției Taniug, el își va exercita funcțiile și va prezida ședințele Prezidiului C.C. al U.C.I. în conformitate cu mandatul încredințat și în acord cu președintele U.C.I. atunci cînd președintele U.C.I. nu va putea să facă personal acest lucru.

agențiile de presă transmit:

Vizita delegației de activiști ai C.C. al P.C.R. în Cehoslovacia. Cu prilejul vizitei pe care o efectuează în Cehoslovacia, delegația de activiști ai C.C. al P.C.R., condusă de tovarășul Ion Circei, prim-secretar al Comitetului județean de partid Prahova, a fost primită de tovarășul J. Haman, secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia. Delegația română a avut convorbiri la C.C. al P.C. din Cehoslovacia, la C.C. al P.C. din Slovacia, la ministere și unități productive din țara gazdă.

Cu prilejul Zilei armatei Republicii Socialiste România, la Muzeul militar central al Armatei sovietice din Moscova a fost deschisă vineri o expoziție documentară. La vernisaj au participat generali și ofițeri superiori, veterani de război, militari ai Armatei sovietice.

Convenție româno—iugoslavă. La Belgrad a fost semnată convenția între guvernele României și Iugoslaviei privind echivalarea actelor de studii eliberate în cele două țări.

Președintele S.W.A.P.O. la Berlin. Erich Honecker, secretar general al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R.D.G., a avut, la Berlin, o convorbire cu președintele Organizației Poporului din Africa de Sud-Vest (S.W.A.P.O.), Sam Nujoma, informează agenția A.D.N. Cu acest prilej, conducătorul S.W.A.P.O. a reafirmat hotărîrea poporului namibian de a continua lupta dreaptă pentru obținerea independenței, pentru zădărnicirea tuturor manevrelor neocolonialiste vizînd împiedicarea acestui proces.

Colaborarea economică franco-chineză. Primul ministru al Franței, Raymond Barre, a primit pe Fan I, vicepremier al Consiliului de Stat al R.P. Chineze, aflat în vizită la Paris. Cei doi interlocutori — informează agenția China Nouă — și-au exprimat încrederea în posibilitățile existente de dezvoltare a cooperării bilaterale în domeniile științific, tehnologic, economic și comercial.

Alături de opinia publică internațională, poporul român cere cu hotărîre:

SĂ SE PUNĂ CAPĂT ACȚIUNILOR CRIMINALE ALE RASIȘTILOR RHODESIENI!

Așa cum au anunțat agențiile de presă, trupele rhodesiene, dispunînd de sprijinul unor importante forțe aviatice, au declanșat o amplă operațiune de război pe teritoriul zambian, împotriva unor centre populate. Președintele Zambiei, Kenneth Kaunda, a declarat că în agresiunea comisă de trupele regimului rasist de la Salisbury avioanele rhodesiene au bombardat cu napalm zone populate din apropierea capitalei țării, Lusaka, și a precizat că în această regiune se află tabere de refugiați care nu aveau caracter militar. La rîndul său, Joshua Nkomo, copreședinte al Frontului Patriotic Zimbabwe, a subliniat că în urma bombardamentelor au fost ucise 226 de persoane și rănite alte 629.

Această nouă acțiune agresivă a regimului rasist rhodesian a stîrnit o vie și profundă indignare în țara noastră, ca și în întreaga lume. Opinia publică din România, alături de opinia publică internațională, înfierează cu cea mai mare hotărîre acest act criminal, act de război împotriva unui stat independent și suveran. Raidul teroriștilor rhodesieni nu este o acțiune izolată. El se înscrie în lanțul de continue provocări și incursiuni militare împotriva statelor vecine, de încălcări ale frontierelor și violări ale independenței și suveranității lor naționale. Chiar în ajunul agresiunii pe teritoriul zambian, trupele rhodesiene săvîrșiseră un nou atac împotriva Mozambicului. Toate acestea îi demască pe rasiștii de la Salisbury nu numai ca opresori ai poporului zimbabwe din Rhodesia, ci și ca dușmani înverșunați ai popoarelor africane libere; dovedesc încă o dată că un regim de teroare rasistă provoacă grele suferințe nu numai poporului țării, ci constituie și o sursă de permanente pericole pentru pacea și securitatea internațională, în primul rînd a continentului african.

Întreaga evoluție a evenimentelor din Rhodesia, din Africa australă dovedește însă în mod elocvent că nici un fel de acte teroriste nu vor putea salva de la pieire regimurile rasiste. Înfierați de opinia publică mondială, blamați în nenumărate rînduri la O.N.U., rasiștii de la Salisbury se află astăzi mai izolați ca oricînd — izolare și mai mult accentuată prin condamnarea unanimă pe care și-au atras-o pe plan internațional noile acțiuni agresive.

România socialistă, poporul român, nutrind statornice sentimente de simpatie și solidaritate militantă față de lupta dreaptă a popoarelor africane, ca și a popoarelor de pretutindeni, pentru libertate și neatîrnare, condamnă cu hotărîre acțiunile criminale întreprinse de regimul rasist rhodesian împotriva Zambiei, Mozambicului, a celorlalte state vecine. Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, asemenea acțiuni ale rasiștilor **„demonstrează nu forța, ci slăbiciunea lor, încercarea de a incorda și mai mult atmosfera politică din această regiune, de a împiedica soluționarea problemelor în spiritul dorințelor legitime ale popoarelor. România condamnă cu toată fermitatea aceste acțiuni, fiind convinsă că ele nu vor putea înăbuși, dar vor intensifica și mai mult lupta forțelor de eliberare națională pentru lichidarea definitivă a colonialismului, a rasismului și apartheidului, pentru victoria deplină a cauzei drepte a popoarelor din Africa australă".**

Alături de întreaga opinie publică mondială, poporul român cere, în mod energic, ca toate statele, toate forțele democratice, progresiste să acționeze cu fermitate pentru a se impune regimului rasist de la Salisbury să pună capăt sfidării normelor elementare de relații internaționale, încălcării cinice a acestora, să înceteze imediat orice acțiune agresivă împotriva popoarelor vecine, orice atentat la adresa libertății și suveranității lor. În acest spirit, poporul nostru își exprimă convingerea în victoria luptei popoarelor Zambiei și Mozambicului, a poporului zimbabwe și a celorlalte popoare din Africa australă, reafirmîndu-și hotărîrea de a le acorda în continuare întregul său sprijin în lupta lor dreaptă pentru lichidarea ultimelor vestigii ale colonialismului și rasismului, pentru triumful libertății pe pămîntul african.

În timpul raidului terorist al forțelor regimului de la Salisbury

O declarație a secretarului general al Națiunilor Unite

NAȚIUNILE UNITE 20 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, „condamnă cu energie atacurile continue întreprinse împotriva Zambiei și Mozambicului de forțele armate ale regimului lui Ian Smith" — a declarat marți un purtător de cuvînt al O.N.U., în numele secretarului general. „Raidul întreprins, joi, de avioane de luptă rhodesiene împotriva unei tabere de refugiați, aflată mult în interiorul Zambiei, dă o nouă dimensiune situației deja periculos de încordată". „Aceste acte grave de violență pun în mod serios în pericol eforturile desfășurate în vederea organizării unei conferințe a tuturor părților".

În încheiere, s-a subliniat că „secretarul general menține un contact strîns cu Înaltul comisar al O.N.U. pentru refugiați pentru a stabili ce asistență umanitară ar putea oferi comunitatea internațională spre a reduce suferințele provocate".

„Săptămînă națională a păcii" în Finlanda

HELSINKI 20 (Agerpres). — Sub auspiciile organizației „Partizanii păcii din Finlanda", vineri a fost inaugurată o „Săptămînă națională a păcii". În întreaga țară sînt organizate marșuri ale păcii, mitinguri de protest împotriva cursei înarmărilor, demonstrații în favoarea dezarmării, în primul rînd a dezarmării nucleare. Programul manifestării include, de asemenea, seminarii și dezbateri pe teme ale luptei pentru pace, precum și colectarea de fonduri pentru ajutorarea popoarelor din sudul Africii și din alte părți ale lumii, care luptă pentru libertate și independență.

MARGINALII

Anacronisme și modernitate într-o țară liliputană

Andorra sărbătorește șapte sute de ani de existență autonomă. Faptul prilejuiește manifestări diferite, una dintre ele unică în felul său : pentru întîia oară, de la semnarea actului de constituire a minusculului stat, în 1278, în capitala țării s-au reunit, chiar în aceste zile, cei doi co-prinți, care sînt, în același timp, și garanții statutului său: respectiv, în prezent, președintele Franței și episcopul de Urgel (Spania). Sensul acestei reuniuni nu constă atît în marcarea celui de-al șaptelea centenar, cît în prefigurarea unor schimbări de structură ce se impun în viața politică, economică și socială a acestei țări liliputane : suprafață 453 kilometri pătrați și circa 8 000 de cetățeni andorrani și mai mult de 20 000 de străini stabiliți, temporar, aici.

În Andorra nu se plătesc impozite, ci numai un fel de dări de tip medieval, inclusiv o dare pe coșurile caselor, într-o totul similară „fumăritului" din trecut de pe meleagurile noastre. Constituție nu există. Se păstrează în schimb relații de suzeranitate, ce-i drept mai mult formale, față de cei doi co-prinți, cărora, la fiecare doi ani, li se oferă „la questia", un fel de tribut, constînd din patru sute de pesetas (echivalentul a circa... 5 dolari, Andorra neavînd monedă proprie), două calupuri de brînză, două șunci și doi pui, în cazul episcopului de Urgel, și o cantitate ceva mai mare (bani în monedă franceză) președintelui Franței. Există un fel de parlament, „Consiliul General al Văilor", cu funcții legislative și executive, al cărui mod de funcționare aduce mai mult cu al breslelor medievale.

Deși nu se poate vorbi de o activitate politică propriu-zisă, în ultimii ani au apărut o serie de grupări, cum ar fi „Tribuna" sau „Gruparea Democratică", care militează pentru realizarea unor reforme instituționale și economice : recunoașterea partidelor politice, constituirea unui guvern, realizarea unei reforme fiscale etc. Sînt schimbări care se impun datorită faptului că, în ultimele decenii, țara a făcut un salt spre o societate modernă, fără să fi suferit transformările instituționale corespunzătoare. De fapt, există două Andorre : o Andorră urbană, mai dezvoltată — devenită un paradis fiscal pentru marile companii comerciale și bancare, naționale și multinaționale — și o Andorră rurală, periferică, a așezărilor pierdute pe înălțimi, ai căror locuitori, în mare parte încă analfabeți, duc un trai din cele mai modeste.

Anacronismul instituțiilor politice, puternicele contraste interne preocupă pe andorrani, care speră că aniversarea a șapte sute de ani de existență a acestei mici națiuni va marca, totodată, începutul acelor transformări inoitoare de care are nevoie țara.

Valentin PĂUNESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : Cod 71 341, București Piața Scînteii nr. 1. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. În străinătate, abonamentele se fac prin ILEXIM — departamentul export-import presă, P. O. BOX 136—137 telex : 11 226, București, str. 13 Decembrie nr. 3. Tiparul : Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII 40 366